

LETO XXX
APRIL
1981

V PRVIH dneh aprila bo v Melbournu letna konvencija katoliškega tiska (Catholic Press Association). Nadaljevala se bo v konvenciji splošnega verskega tiska (Religious Press Association). MISLI so včlanjene že precej let in so še pod pokojnim urednikom o.Bernardom od enega izmed predavateljev prejele javno priznanje. (Pred nekaj leti je dobil posebno nagrado tudi sedanji urednik, kar naj bo povedano na uho in zgolj kroniki).

Pri letošnji konvenciji bom le malo sodeloval, ker bi rad še pred prazniki spravil na pošto aprilsko številko. Gotovo pa se bom vsaj za nekaj uric srečal z ostalimi uredniki, s katerimi smo v teku let postali ne le znanci, ampak iskreni prijatelji. Nekateri med njimi so res mojstri svoje stroke, osebnosti znanih imen in kvalitetnih tiskovnih stvaritev. Ob njih se mi zde naše MISLI tako nebogljene, če primerjam kvaliteto — in seveda tudi urednikov čas, kader njegovih sodelavcev, pa tudi število naročnikov in z njim trdno finančno zaledje.

Tisk izseljenskih skupin hodi drugo pot in MISLI niso izjema. Bori se od vseh začetkov za obstanek in si le v neizčrpnem idealizmu podaljšuje življenje. Tu ni plače, vse je več ali manj na ramah enega človeka, ki je poleg ostalega dela urednik in upravnik ter sodeluje od prvih zametkov nove številke do takrat, ko osebno nosi težke vreče z izvodi na pošto . . .

V tolažbo mi je, če znajo vse do ceniti vsaj naročniki. Hvala vam!

— Urednik in upravnik

•

K SLIKI NA PLATNICAH: Veli-konočna preproga narcis pod Golico.

misli

(THOUGHTS) Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji • Ustanovljen leta 1952 • Izdajajo slovenski frančiškani • Urejuje in upravlja Fr. Basil A. Valentine, O.F.M., 19 A'Beckett Street, Kew, Victoria 3101 — Telefon: (03) 861 7787 • Naslov MISLI: P.O. Box 197, Kew, Vic. 3101 • Letna naročnina \$5.- se plačuje vnaprej (izven Avstralije \$8.-, letalsko s posebnim dogovorom) • Rokopisov ne vračamo. Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema. • Stava: Polyprint (Vic.) Pty. Ltd., 1 Dods Street, Brunswick, Vic. 3056 - Tisk: Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Vic. 3065.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v cenah knjig ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) Cena I. dela \$7.-, II. dela \$8.50.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi. Žepna izdaja. Cena \$8.-

JADRO V VETRU (za II. razred), cena \$6.—; **ZLATA LADJA** (za III r.), cena \$6.—; **VRTILJAK** (za IV. r.), cena \$6.50; **ZEMLJA DOMAČA** (za V. r.), cena \$6.50. — Te čitanke, bogate po vsebini in barvnih ilustracijah, uporabljajo slovenske osnovne šole v Trstu. Res vredna pomoč za priljubitev in izpopolnitve znanja slovenskega jezika tudi naši izseljeni mladini.

KUHARSKA UMETNOST AZIJE. Na 233 straneh, s številnimi kuharskimi recepti azijskih narodov in z več barvnimi slikami serviranja azijskih jedil. Zbrala Marinka Pečjak, izdano v Sloveniji. Cena \$13.60.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. — Odlično delo dr. Jakoba Kolariča CM. in podprtlo s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig \$40.- (Posamezne knjige: prva \$7.-, druga \$9.-, tretja \$28.-).

LUDJE POD BIČEM (Odlična trilogija izpod peresa KARLA MAUSERJA iz življenja v Sloveniji med in po vojni.) — Cena vsem trem delom \$10.-

TRENUTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Knjiga je izšla v Argentini, stane vezana \$4.—, nevezana pa \$3.— in je vredna branja.

HOJA ZA KRISTUSOM (nesmrtni spisi Tomaža Kempčana v obliki molitvenika). Cena \$5.— vezani knjigi.

MATI, DOMOVINA, BOG (Pesmi Ludvika Ceglarja) — Cena \$2.-.

POPOTNIKI (Najnovejši roman, ki je izšel v izseljenstvu, napisal Aleksej Goriški). 456 strani. — Cena \$10.-.

V ROGU LEŽIMO POBITI (napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev v letu 1945) — cena dva dolarja.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO (izjava prič o teharskih dogodkih v letu 1945) — cena dva dolarja.

TABORIŠČNI ARHIV PRIČA — 1., 2., 3., in 4. zvezek (zbral dr. Filip Žakelj). Vsaka knjiga po štiri dolarje.

REVOLUCIJA V HOTEDRŠICI (Siena Blažič) — Cena \$2.—

VSEBINA • Bol in radost — stran 65 • Skrivnost miru — Ana Besant — stran 66 • Za križem — Ivan Cankar — stran 67 • O razgovoru — Katica Cukjati (Pismo iz Evrope argentinski "Svobodni Sloveniji") — stran 69 • Umiranje je trajalo tri ure — Daniel Rops — stran 71 • Kristus je vstal, vstali bomo tudi mi — stran 72 • Družina in veliki teden — stran 73 • Velika noč — pesem — Mirko Kunčič — stran 74 • "Popravljeni" Cankar — P. Bazilij — stran 75 • P. Bazilij tipka . . . — stran 76 • Izpod Triglava — stran 78 • Je v nas kaj Tomaža? — Po K. Srienc — stran 80 • Izpod synejskih stolpov — p. Valerjan — stran 82 • Obračun — pesem — Oton Župančič — stran 83 • Kaj pravite? — Ni smel k obhajilu — I. M. (Iz "Družine") — stran 84 • Vozniki — povest-nadaljevanje 19 — F. Grivški — stran 85 • Naše nabirke — stran 85 • Misel — pesem — Branko Bohinc — stran 87 • Adelaidski odmevi — p. Janez — stran 88 • Skrivnost naše vere — Branko Korotaj — stran 89 • Z vseh vetrov — stran 90 • Kotiček naših mladih — stran 92 • Križem avstralske Slovenije — stran 93

Globoko doživetje
velikonočnega veselja
ob Vstalem

Vam želijo
Vaši dušni pastirji,
sestre
in posinovljeni misjonarji.

BOL IN RADOST

NEKJE sem bral: "Če je naša vera poštena, je veliki petek sedanosti prav tako naš kot veselje vstajenja." Zato drži, da "je velika noč naša največja radost, pa tudi bolečina."

In pisec razglavlja dalje takole:

Veselimo se najprej zaradi Kristusa, zaradi njegove zmage, vstajenja in kraljevske slave, kjer tudi nas pričakuje. Prav tako v živem ljudskem občutju zadoščenja, da je hudočija poražena in dobrota nagrajena; da je življenje močnejše kot smrt, da vendar ne gremo v nesmisel nič, ampak navzgor, k večji svobodi in polnosti življenja.

Končno se veselimo ob lepih spominih na mladost, na dom in domovino in medsebojno ljubezen; na čudovite navade, pričakovanje in praznovanje brez zle misli in skrbi. Prazniki krščanske vere in poglobitve naj bi imeli tudi obče človeški pomen upanja in zaupanja.

Ne morejo pa nam biti prazniki le v radost. Pred vstajenjem je Kristus trpel, bil zavržen in umorjen. Ker nam, to ni le blag spomin ali simbol, ampak dejstvo, Kristus pa nas veliki brat in prijatelj, nas vse to prizadene. Nič ni čudno, da so naši dobri ljudje nekdaj oblekli za veliki petek obleko žalovanja in pri Kristusovem grobu zares jokali. Tudi danes nas obhajanje Kristusove smrti pretrese in nekje v globini gane: "Glejte, kako nas je ljubil! . . ."

Kristjani verujemo, da je Kristus po svojem učlovečenju povezan z vsem človeštvom. Zato Kristus svoje trpljenje in umiranje nadaljuje na vseh koncih sveta, kjer bije katerokoli človeško srce. Brezstevilni umori nerojenih otrok, umiranje milijonov otrok in odraslih zaradi revščine in lakote v pre malo človeških razmerah, grobo kršenje osnovnih človekovih pravic in človekovega dostenjanstva . . . vse to je sedanji Kristusov veliki petek.

Ana Besant:

SKRIVNOST MIRU

*Radosti in žalosti drugih
so prav toliko naše kot njihove,
in ko v pravem času to občutimo
ter se naučimo živeti tako,
da se življenje celega sveta
preliva skozi nas,
tedaj se naša srca nauče
skravnosti miru.*

Na poseben način pa tam, kjer ljudje trpijo prav zato, ker so dobri, ker ljubijo Kristusa in Cerkev ter zvestobo evangeliju više cenijo kot lastno varnost, svobodo in življenje.

Da, res: če je naša vera poštena, je veliki petek sedanjosti prav tako naš kot veselje vstajenja! Prav v vstajenju pa dobi svoj smisel in svojo vrednost. Z druge strani pa vstajenja ne bi bilo, če bi ne bilo prej trpljenja, smrti in groba.

Za nas torej ni druge poti, kakor Kristus, učlovečena in trpeča ter zmagovita Ljubezen. Blagor nam, če jo vedno bolj razumemo in po njej hodimo. Zemeljska velika noč bo prešla iz vseh stisk in vsake bridkosti v brezmejno in brezkončno radost Življenja.

Aleluja!

Prizor iz bogoslužja velikonočne vigilije.

IVAN CANKAR:

Za križem

F. GOSPEČIĆ

GOSPOD je s trpljenjem svojim svet odrešil.
Tako se je izpolnil ukaz, ki je bil od vekomaj.

Preko gore trpljenja drži cesta v večno radost,
preko gore smrti drži cesta v življenje. Visoko
do neba se je vzdignilo znamenje in vse trudne
oči so zastrmele vanj. Ura brdkosti je bila ura
spoznanja. Teman je stal križ na Golgoti, kajti
za njim je plamenela daljava v zarji paradiža.

Upajte, koprneče oči! Ne kapljica plemenite
krv, iz čistega srca izlite, ni kanila brez koristi.
Korak, pod križem trepetajoč, je namerjen ve-
selju naproti!

Pride ura, ko bodo pogledale proti nebu zakr-
vavele oči, ko bo vzkliknilo srce od prevelike
bolesti.

"Elohi, Elohi, lama sabaktani!"

Takrat se bo dopolnil čas in duri se bodo
odprle.

Gospodov dan je bil: puhtelo je iz razoranih
njiv, češnje so cvetele na vrtu in breskve v vino-
gradu. Na cesti se je prikazal tujec, bos in golo-
glav; oblečen je bil v rdečo haljo, ki mu je segala
do nog; rokavi so bili tako široki, da se je razga-
lila roka do ramen, kadar je ukazoval oblakom.
Svetli lasje so mu padali na rame, nebeška gloriјa
v soncu; v tla je bil uprt njegov pogled.

Prišel mu je naproti otrok, mladoleten, v cunje
oblečen; na glavi je imel butaro dry in je jokal.

"Kam, otrok, in čemu jokaš?"

"Truden sem in lačen!" je rekel otrok.

Tujec se je nagnil k njemu in ga pobožal.

"Odloži to butaro in pojdi za meno!"

Otrok je zvrnil butaro na cesto, prijel tujca za
roko in je šel z njim. Njegov drobni obraz se ni
smejal prej nikoli, zdaj se je smejal; njegove plahe
oči se niso svetile prej nikoli, zdaj so se svetile.

*In se je ozrl tujec po polju, bogato cvetočem,
in je vpraševal otroka.*

"Čigavo je to polje?"

"Gospodovo."

"Kdo ga orje, kdo seje tam in kdo žanje?"

*"Mi orjemo in sejemo, gospod žanje, zakaj
njegovo je polje."*

Ozrl se je tujec z dolgim, tihim pogledom po vsem polju, bogato cvetočem; na desno stran se je ozrl in na levo; v njegovem pogledu pa je bila bridkost; in kakor se je ozrl, so usahnilo vse bilke in zemlja je bila suha in nerodovitna.

In šla sta dalje.

Prišla jima je nasproti dolga vrsta ljudi; cule so imeli v rokah in so gledali v tla. Globoko so bili upognjeni, do pasu opršeni. Moški in ženske, starci in otroci. Tudi otroci so bili tiho in so gledali v tla.

"Kam, ljudje božji?" je vprašal tujec.

Niso ustavili koraka, niso vzdignili glave; in vsi so zapeli žalostno romarsko pesem.

"V Ameriko, v obljudljeno deželo, kruha iskat in zemlje in domovine!" Tujec se je ozrl nanje, pogledal je vse po vrsti; in kakor so občutili njegov pogled, so se jim nenadoma zjasnili obrazi, ki-niso bili prej jasni in veseli.

"Odložite cule in pojrite z meno!" je rekel tujec.

In takoj so vsi zvrnili cule na cesto in so šli za njim.

Prišli so v vas, tako temno in težko, kakor da jo je Bog sam zapustil. Lesene bajte, s slamo krite, so visele ob klancih, strmele na procesijo s trudnimi očmi; črni molki so rožljali med koščenimi prstimi.

"Polje ne rodi kruha, pa bodi kamen naš delež in molitev!"

"Odložite molke!" je rekel tujec. "Tudi svete podobe obrnite in žegnančke izpraznite in pojrite za meno!"

Ljudje so vrgli molke na cesto, obrnili so v zid svete podobe, izpraznili so žegnančke in so šli za njim.

Dolga procesija je bila, dolgo so romali. Pa so prišli do velike črne hiše s črnimi okni; kladiva so pela, bobnala so železna kolesa; črn dim se je vil proti nebu; ni se dovolil, vračal se je k zemlji, kakor Kajnova daritev.

"Kdo domuje v tej hiši?" je vprašal tujec.

In so mu odgovorili.

"Tisti domujejo v tej hiši, ki nimajo ne doma ne zemlje ne domovine. Njih delo domuje tam — sami domujejo v bridkosti."

Pogledaj je tujec in hiša je vztrepetala. Odprla so se ogromna vrata in prišli so iz temne veže in od vseh steza in potov in kolovozov; trudni so bili in črni in žalostni; ko pa jih je osvetlil njegov pogled, so se nenadoma vzravnali, radost je zardela v njih obrazih, prijeli so se za roke in so šli za njim.

"Kam?" so vprašala usta.

Srce je sluilo, kam.

Tujec je šel pred njimi v dolgi rdeči halji, njegovi svetli lasje so trepetali v vetru.

Šli so in prišli v kraj, ki ga Bog ni blagoslovil. Kakor v grob je bil pogrezen. Od vseh strani so strmele v grob visoke črne skale.

"Čigav je ta kraj?"

"Gospodov", je odgovoril otrok.

Ozrl se je tujec, na levo je pogledal z žalostnimi očmi in na desno; in tedaj so se nenadoma odprle koče, plaho skrite pod skalami. In iz koč so prišli ljudje, upognjeni in trudni; sila jih je bilo, počrnela je dolina.

"Odkod, ljudje božji?" je vprašal tujec.

"Izpod zemlje!" so odgovorili. "Črno zlato kopljemo pod zemljo; črno zlato za gospoda, črn kamen zase!"

Tujec jih je pogledal, nagnil je glavo in šli so za njim; lahek je bil njihov korak kakor še nikoli prej; oči so gorele — v zmagovalju že, nič več v koprnenju.

Šli so in dolga je bila procesija. Vila se je iz hriba v hrib, iz doline v dolino. Pod senco te črne procesije, pod senco rdeče halje in svetlih vihajočih las so čudežno umirala polja, veneli so travniki; doline so se vzdigale, padali so hribi. Bogastvo, iz prokletstva vzklilo, se je vračalo v prokletstvo.

V klanec so šli, zmerom višje; vsa pokrajina je bila pod njimi, jasno razgrnjena kakor na dlani. Pred njimi se je svetila dolga rdeča halja, svetli lasje so goreli v soncu.

"Kam?"

Tujec ni odgovoril.

Obzorje je vse vzplamenelo, kakor tretjo uro

nad Golgoto; vzplamenel je na nebu križ, ki je segal s silnima rokama od izhoda do zahoda.

Tujec pa je stopil na hrib, nagnil je glavo in zakril oči; zakaj velika je bila bridkost v njegovem srcu.

"Ne ozrite se v prokletstvo in trohnobo, vsi vi tisoči in milijoni, ki ste koprneli za meno! Vsí vi ponižani in užaljeni, vsi vi zasužnjeni in obremenjeni — zdaj, ko je naš dan, pojte hozana in aleluja! Iz bičanja in križanja, iz sramote in trpljenja je vzrasel naš dan, do nebes se je povzdignil

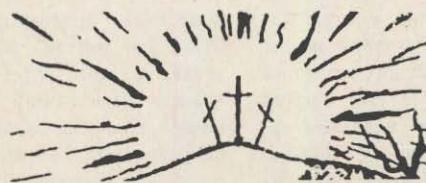
naš križ — pojte mu hozana in aleluja!"

Šel je pred njimi, visok in lep, v dolgi rdeči halji, in vsi so šli za njim, vsi ponižani in razžaljeni, vsi zasužnjeni in obremenjeni.

Sli so v svetel dan, ko se je zgrnila globoko za njimi nad Sodomo črna noč; sodbe noč in obsodbe.

Sli so za njim v zmagošlavje in radost; tisti ponižani in teptani so šli za njim, ki jim je rekel:

Božje kraljestvo je v vas.

O razgovoru

DEBATE o razvitetih in nerazvitetih državah in deželah so predmet mnogih mednarodnih konferenc in te debate obveščevalna sredstva naglo prenesejo v svet. Zato tudi ni nič čudnega, da človek spozna preko teh obveščevalnih sredstev, da ima še marsikak problem nerešen.

Državljanji razvitejših držav opazijo vsemogoče razlike in pomanjkljivosti nerazvitetih skupnosti. Prebivalci gospodarsko revnejših predelov mnogokrat branijo svoj način življenja. Pri tem se opirajo na duhovno bogastvo lastne civilizacije. Zatrjujejo celo, da so srečnejši kot državljanji evropskih ali severnoameriških držav, čeprav ne žive v blagostanju. Srečnejši pa da so, ker žive mirno življenje, ker imajo več prostega časa, ker spoštujejo tradicije, običaje in navade.

Ni namen tega članka ugotavljati, ali so te trditve res veljavne in do kakšne mere, moremo pa trditi brez pretiravanja, da imajo v tehnično zapostavljenih deželah neprecenljive bogastvo: čas za razgovor, dialog in debato.

Izmenjava mnenj, preprostih vsakodnevnih doživetij ali pa celo zapletenih znanstvenih in filozofskih ugotavljanj med družinskim članom, sošolci in prijatelji ni izgubljanje časa, temveč morda **pozabljeni osnovni potreba človeka in družbe**. Televizija pa je ena glavnih krivcev za pomanjkanje časa za razgovor v sedanji dobi. Čeprav človeku v nekaj sekundah prikaže življenje v oddaljenih krajinah preko satelitskih postaj, ga prav tako odtuje v najožjem družinskem in socialnem krogu. Duhovniki, psihologi in antropologi, ki so v stalnem stiku z ljudmi, bi mogli najlaže razložiti, do katere mere

seže občutek osamelosti posameznika. In to predvsem v velemestih, kjer fizično takoreč stopamo drug drugemu na prste.

V marsikateri slovenski družini je še danes dovolj časa za razgovor. Mnogi med nami z veseljem govore o razgibanem življenju, kulturnem in prosvetnem, o minulem delu v Sloveniji, ali pa tudi o današnjem življenju izseljenske skupnosti. Toda dostikrat tožijo mnogi člani visoko izobraženih ali tudi povprečnih družin, ki sicer nimajo nobenih gospodarskih težav, o hudih vzgojnih problemih in o medsebojnem nerazumevanju. Skoraj vedno je v ozadju ista — na prvi videz nepomembna — pomanjkljivost: za družino ni časa in v domačem krogu člani omejijo sožitje na bežne pozdrave.

Posledica te osnovne pomanjkljivosti v domačem krogu se pokaže v značaju mladostnika: njegov značaj dob: dve glavni potezi — individualnost in masifikacija. Na prvi pogled ti dve značajski značilnosti izgledata sporni, nezdružljivi, a ni tako. Osamelost otroških let se še bolj zakorenini v mladostnih letih; mladostnik se psihološko zapre v lasten krog, do katerega nima nikhe dostopa. Tako duhovno osamljen človek v družbi, v katero se na vsak način mora priključiti, le tekmuje v poklicnem delu in stremi za materialnim napredkom in si z nabavo vseh mogočih reči, ki jih nudi svet, skuša nadomestiti podzavestno pomanjkanje razumevanja, prijateljstva in ljubezni.

Oblika najnovejših zabav je tako prirejena, da je posameznik sredi hrupa navzoč, le kot številka med množico, ki ne zahteva nikakršnega osebnega sodelovanja.

nja niti priprave. Tak individualistično zgrajen človek je tudi najlažja žrtev masivne reklame, demagogij, totalitarističnih gibanj, masovnih prireditev in tudi najbolj vdan občan v komunističnih sistemih. To pa zato, ker se lahko v množici zgubi in ker istočasno nima nikakršnih odgovornosti za odločitve ali za razvoj dogodkov. Individualistično vzgojena oseba se nujno stalno vrača v še večjo osamelost. Ko pa je po naključju vključena v kako akcijo ali položaj, ki zahtevata sodelovanje in soodločanje, ni pripravljena za take primere, ker ni vzgojena. To kritično stanje pa tako oseba doživila kot osebno neprilagoditev in nesposobnost za reševanje življenjsko važnih problemov.

Ko se poostrijo poteze neprilagoditve, ni prostora za etične probleme, niti ni zanimanja za družbo; red in avtoriteta postaneta nesmiselna. V Evropi je brez števila mladih ljudi, ki imajo popolnoma osebne pojme o vsem in za katere ni vredna spoštovanja niti ena sama izmed družbenih ustanov. Pred leti se je svet zgražal ob pojavu hippyjev, ki so predstavljalni nekakšno reakcijo proti družbi. Za njimi se je pojavilo drugačno mladinsko "razpoloženje", ki zajema večje število mladih. A ti niso proti družbi, le živijo, kot sami razlagajo, "ob družbi, brez družbe". Tak odnos pa rodi v okviru celotne družbe posebno socialno razpoloženje,

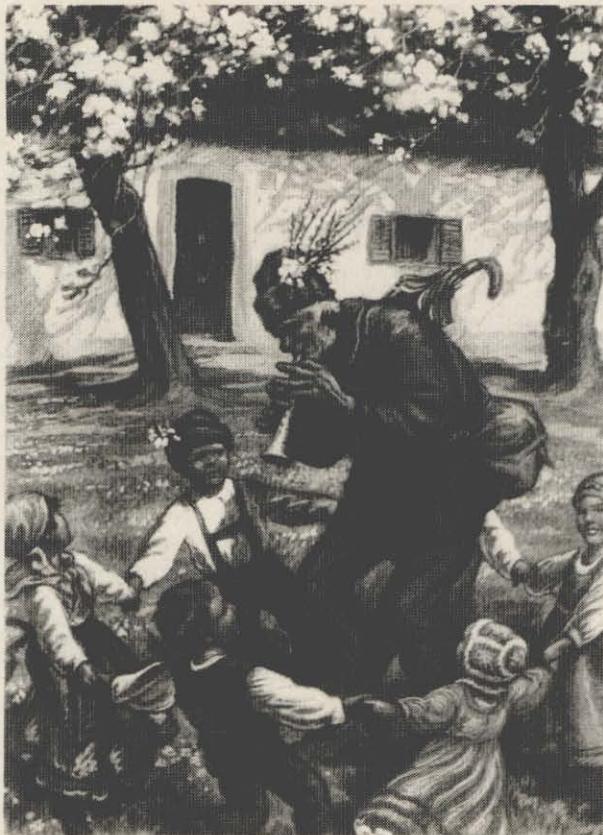
ki ga je mogoče označiti z besedami španskega misleca Ortega y Gasseta: "Manjšine niso spoštovane — niti v skupnosti niti osebno."

Pomanjkanje spoštovanja pa priča o odsotnosti razgovora, saj le po razgovoru dospemo do razumevanja. Svet išče komplikirane socialne vzroke za probleme; v današnjem svetu pa pozablja, da so temelji teh težav v pomanjkljivi vzgoji, tako v družini kot v šoli. Nezanimanje za bližnjega pa je povod, da so mnenja o socialnem redu, ustanovah in družbi zgrajena na predosodkih, ki postavijo vse reči v luč nezaupanja, obsodb in agresivnosti. Od tod toliko nasilja in brezobzirnega ravnanja v družbenih stikih.

Vendar pa le ni vse tako črno na obzorju današnje družbe; kljub številnim bolečim točkam je mogoče po podrobнем opazovanju ugotoviti, da ni vse tako negativno, kot izgleda na prvi videz. Pogled v delo mladih generacij nam kaže marsikatero veselo presenečenje: Iskanje resnice kljub vsem mogočim težavam, pripravljenost živeti za ideale kljub nasprotovanju v okolju, navdušenje za kulturo in politično delo ter hrepenevanje po večjem sodelovanju na vseh področjih. Seveda pa je danes pot za dosego vzvišenih ciljev zelo težavna, a zato je tudi premostitev težav občudovanja vredna in bolj zaslužna.

KATICA CUKJATI

Maksim
Gaspari:
Pomladni
motiv

Jezusovo umiranje je trajalo tri ure, od dvanajstih do treh. Na vsaki strani Jezusa so prav tako križali oba razbojnika, ki so ju dodali njegovemu sprevodu. Vsi trije križi so se mračno dvigali ob robu ceste.

Po tej poti, ki je vodila od morma, od Jafe, je hodilo mnogo ljudi, ob tej praznični uri so šli po njej gotovo številni romarji. Predstavljati si moramo zadnje Jezusovo trpljenje sredi vpitja mimoidočih, zjajal in radovednežev, psov in drugih živali, nekakega sejmšča, kar kor ga vidimo ob mestnih vratih na Vzhodu. Naloga stražarjev je bila preprečiti, da ne bi kdo snel obsojencev s križa, ne pa, da bi jim zagotovili mirno umiranje.

„STOPI S KRIŽA!“

Mesijevi smrti je prisostvovala množica: prijatelji in učenci in predvsem žene, ki so bile pogumnejše in zvestejše. Nesreča je vse potrla in vsi so žalostno molčali.

Mnogo je bilo tudi mimoidočih, ki so se zanimali za križane in so jim Judje iz duhovniške stranke pripovedovali svoja obrekovanja. Tedaj so se tudi ti ljudje, lahkovni in podli, kot so često, opredelili proti žrtvi: „Hej, ti, ki podiraš tempelj in ga v treh dneh postavljaš, reši sam sebe! Stopi vendar s križa!“

Z roganjem sодrge se je məšalo posmehovanje voditeljev ljudstva in imenitnikov: „Druge je rešil, naj reši sebe samega, če je on izvoljeni Maziljenc božji!“

Vojake je zabaval, ko so gledali, kako so zasramovali Jude svojega človeka: „Če si ti judovski kralj, reši se!“ Ker pa v bistvu le niso bili tako kruti, so mu ponudili svojo običajno pijačo, s kisom mešano vodo.

Tudi veliki duhovniki in člani velikega zbora, ki so prišli, da bi uživali v svojem zmagoslavju, kljub nevarnosti, da bi se po predpisih postave omadeževali, ker prisostvujejo umiranju, so se rogali svoji žrtvi, ko so glasno, da jih je mo-

gel vsakdo slišati, govorili drug drugemu: „Naj stopi zdaj s križa in bomo vanj verovali. Zaupal je v Boga, naj ga zdaj otme, če mu dobro hoče. Saj je rekel: ,Sin božji sem.“

Jezus je vse to videl in slišal. Njegov pogled, ki je postal vedno bolj kalen, je gotovo blodil od bednega vrveža proti mogočnemu mestnemu obzidju in lesketajočim se vrhovom templja. To množico je tako ljubil, te ljudi je s svojo smrtjo odrešil! Spričo tolikšne krivice bi bila upravičena čustva gnuša in srda. Toda Jezus, ki ves čas mučenja ni odpri ust, je sedaj z besedami ljubezni in usmiljenja pretrgal molk.

S križa, kjer je umiral glasnik odpuščanja, se je spustila na množico molitev. Jezus je rekel: „Oče, odpusti jim, saj ne vedo kaj dečajo.“ Jezus moli za zaslepljene Jude, ki so klicali nase prekletstvo njegove krvi, moli za vojake, ki so z udarci kladiva zabijali žebanje v njegovo meso, morda tudi za tiste svoje vernike, ki so ga zapustili, zatajili in izdali.

TRI URE TEMA

„Bilo je okrog šeste ure in po vsej zemlji je nastala tema do devete ure. Sonce je otemnelo.“ Četudi potek pojava ni razumljiv, pa popolnoma razumemo njegov čudežni pomen. „Tisti dan, govoril Gospod Bog, bom dal soncu zaiti opoldne in v temo bom zagnril zemljo ob belem dnevu.“ Tisto uro se je uresničila ta stara Amosova prerokba.

Odslej si moramo predstavljati umiranje v težkem ozračju, polnem nemira. Množica je polagoma zmedeno umolknila. Mnogi so odšli. Meketanje za zakol namenjenih jagnjet je postalo še bolj žalostno. Tesnoba je stisnila grlo porogljivcem in močnim duhovom. Tesnoba, skrivnostno povezana s tesnobo v naravi, ki je naraščala do trenutka, ko je bilo „vse dopolnjeno“.

Ura je tri. V templju so se začeli obredi pred Veliko nočjo, ki se je začela s sončnim zahodom. S križa

umiranje je trajalo tri ure

na Golgoti pa je bilo slišati še besede: „Dopolnjeno je“ in še zadnjo molitev: „Oče, v tvoje roke izročam svojo dušo!“ kot silen krik, kot zadnji dih življenja, ki se je dopolnilo. „In ko je to rekel, je izdihnil.“

Vse je bilo dopolnjeno. Ta trenutek je bilo končano oznanilo, poslanstvo, ki ga je prinesel Jezus na svet. Dopolnjeno je bilo delo odrešenja s krvjo, katerega nujnost je večkrat naglasil. Vse, kar se je v teku stoletij nakopičilo preroških napovedi v Izraelu, je postalo zdaj zgodovina. Vse se je skrivnostno povezovalo in uresničilo po večnih načrtih, vse je bilo dopolnjeno.

Prav gotovo nobeden od Judov,

ki so ta trenutek molili obredno molitev, ni doumel edinstvene važnosti žaloigre na Kalvariji. Kdo bi si bil tudi mogel misliti, da je bila svinčena tema, ki je legla na mesto, opozorilo? Narava pa je znova in še bolj dramatično ugovarjala zločinu. V trenutku, ko je Jezus izročil svojo dušo, se je pretrgalo zagrinalo v templju: zdaj je bila skrivnost razdetata, odslej je bil tempelj odprt vsem ljudem. Isti trenutek se je zemlja stresla in skale so se razpočile. Vse je bilo tako nenavadno: mrljiči so vstajali iz grobov in mesto je nenadoma prevzela groza.

Nekdo pa je le zaslutil sorodnost med stiskom zemlje in poslednjim krikom križanega: stotnik, izvršivec smrti, ki je imel nalogo ostati do konca poleg usmrčenih. Na zamračenem pokopališču, ob vznožju križev, je prišla vanj luč: „Resnično, ta človek je bil Sin božji!“

Jezus pa je visel na križu. Teža

telesa je natezala dlani in roke, kjer so se mišice napele kakor vrvi, trup je upadel in togo visel v strahotni zapuščenosti. Po mrlisko bledi koži je tekla kri iz ran in kapljala iz malih odprtin, ki je povzročilo bičanje. V njegovem zamazanem telesu, pokritem s podplutbami, ni bilo več ne življenja ne oblike.

Ko je nastopila smrt, je eden od učencev prinesel skupini Jezusovih privržencev novico o tem, kaj se je zgodilo. V Izraelu so zelo spoštljivo ravnali z umrliimi. Zato so njegevi takoj pomislili na to, da bi ga sneli z lesa sramote in mu izkazali poslednjo dolžnost. Za to pa je bilo treba Pilatovega dovoljenja.

Jožef iz Arimateje, član velikega zabora, je šel Pilata prosit milosti. Pilat ni imel nobenega razloga, da bi se kazal neusmiljenega. Dovolil je torej članu vélikega zabora, za kar je prosil, vendar pa se je čudil, da je smrt tako hitro nastopila.

Prav tedaj pa so Pilatu predložili še nekaj drugega. Pobožni Judje, ki so se bali, da obsojeni ne bodo umrli in ne bodo sneti s križa, preden se začne Velika noč — kar bi po predpisih postave omadeževalo vse mesto — so prišli prosit, naj pospešijo njihovo smrt in jim polomijo noge. Zato je Pilat poslal oddelek vojakov, naj opravi, kar je potrebno.

„Prišli so torej vojaki in strli kosti prvemu in tudi drugemu, ki je bil z njim križan. Ko so pa prišli do Jezusa in so videli, da je že mrtev, mu niso kosti strli, ampak eden izmed vojakov mu je s sulico prebodel stran in takoj je pritekla kri in voda.“ Sveti Janez, ki poroča o tem, pristavlja, da je to videl na lastne oči.

Vojakom ni bilo težko pomiriti Pilata: Jezus je bil v resnici mrtev. Njegovi prijatelji ga ne bodo skušali oživiti in so jim lahko prepustili truplo.

Daniel Rops

KRISTUS

JE VSTAL

Temelj naše vere je Kristusovo vstajenje.

Poslednje veselo upanje je naše lastno vstajenje.

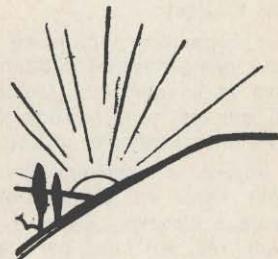
Zato je velika noč praznik zmagoslane moči, praznik, ki življa vero in hrabri upanje.

Za vse nas bi bil križ nemogoč, če ne bi našega trpljenja obsevala luč vstajenskega jutra. Vemo, da moramo preko Kalvarije, a vemo, da je to samo pot do zmagoslavnega vstajenja.

Zaradi te resnice je krščanstvo vesela novica, ki rešuje svet propada. Vsa tolažba s kulturnim ustvarjanjem, tehničnim napredkom, znanstvenim delom je le beden nadomestek za to, po čemer hrepeni človekovo srce in v najgloblji notranjosti išče vsako človeško bitje: garancijo za večno srečo.

Edino zagotovilo je vstali Kristus,
edina pot življenje z njim,
edina tolažba neomajno zaupanje v svoje lastno vstajenje.

V tej veri bo krščanstvo ostalo večno cvetoča pomlad.

VSTALI BOMO

TUDI MI

Družina in veliki teden

Mnoge družine v izseljenstvu puste veliki teden mimo in ne znajo izrabiti njegove globoke vsebine. In vendar nudi tako lepo priliko, ki da družini malo verske svežine, otrokom pa bo pustila za vse življenje lepe spomine. Tu je nekaj napotkov — poskusite jih pod lastnim krovom!

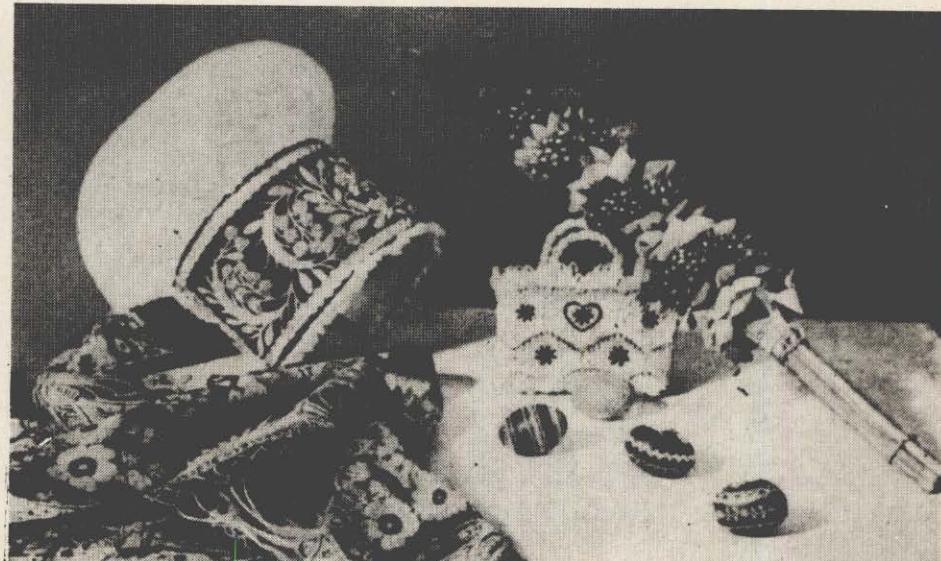
OBREDI velikega tedna v cerkvi naj bodo spojeni z življenjem v družini. Otrok, ki bo prišel od blagoslova butar na cvetno nedeljo, naj sadeže, ki jih ima na butari, razdeli drugim. Ves teden naj vlada v družini spokorni duh. Zadnje tri dni velikega tedna naj vodijo starši tudi male otroke v cerkev. Na veliki petek naj otroci doma in v cerkvi poljubijo upodobljenega Jezusa, pribitega na križ. Prav tako tudi na veliko soboto. Na veliko soboto naj tudi otroci sodelujejo pri pripravljanju velikonočnih jedil.

Otroci, stari nad tri leta, bodo z zanimanjem poslušali razlago pomena jedil. Lahko jo izvedemo v obliki molitve. Primer: "Rdeči pirhi nas spominjajo na twojo kri, ki si jo za nas prelival, dobri Jezus!" Ostali vedno odgovore: "Hvala ti, dobri Jezus!" — "Korenine hrena nas spominjajo na ostre žeblje, s katerimi si bil za nas pribit na križ, dobri Jezus! Beli kruh nas spominja na twoje telo, ki si ga za nas daroval, dobri Jezus! Gnjet nas spominja na twoje razbičano telo, dobri Jezus! Klobase nas spominjajo na vrvi, s katerimi si bil povezan, dobri Jezus! Pomaranče nas spominjajo na gobo, s katero so ti za nas ponudili grenkega kisa, dobri Jezus! Bonboni nas spominjajo na kamenje, ki so ga za nas na te metali, dobri Jezus! Slane palčke nas spominjajo na biče, s katerimi si za nas bičan bil,

dobri Jezus! Potica nas spominja na bodečo krono, s katero si za nas s trnjem kronan bil, dobri Jezus! Vsa ta jedila polagamo v košaro (jerbas), ki nas spominja groba, v katerega si bil za nas položen, dobri Jezus! Pokrijemo jih s prtičem, ki nas spominja prta, v katerega si bil za nas v grobu povit, dokler nisi za nas od mrtvih vstal in nam prinesel največjega veselja, dobri Jezus! Nesimo jedilka k blagoslovu v cerkev, ki nas spominja, da si za nas od mrtvih vstal in nam podelil čudovite darove, dobri Jezus!"

Otroci naj prisostvujejo blagoslovitvi velikonočnih jedil v cerkvi. Naj še tako moledujejo, blagoslovljenih velikonočnih jedil ne uživajmo pred vstajenjsko mašo!

To je dan, ki ga je naredil Gospod. Tudi mali otroci naj doživijo Kristusovo vstajenje! Stanovanjski prostor, v katerem se mudi družina čez dan, mora izžarevati slovesno in veselo razpoloženje. Ko na veliko soboto zvečer otroci odidejo spat, naj mati sobo olepša s svežimi zavesami, mizo pregrne z najlepšim prtom ter vso sobo okrasi s cvetjem. Pred križ naj namesti okrašeno domačo velikonočno svečo, ki naj jo na velikonočno jutro tudi prižge. Na sredo mize naj postavi "velikonočni žegen". Na veliko noč zjutraj naj zbudi otroke s pozdravom: "Danes je velika noč. Kristus je od mrtvih vstal. Aleluja!"

Prišla
je spet
velika
noč...

Ta dan naj bodo otroci oblečeni v najlepše obleke, ki jih imajo. Skupaj s starši naj opravijo v okrašeni sobi jutranjo molitev in to čim bolj slovesno — z velikonočno pesmijo. Nato naj odidejo skupaj k maši. Po vrnitvi iz cerkve naj bi oče jemal blagoslovljena velikonočna jedila iz košare, mati naj bi jih delila. Pri tem naj vlada svečano razpoloženje. Velika noč naj bo dan poln veselja, velikonočnih običajev ter lepega in poštenega razvedrila.

Velikonočni čas lahko izrabimo, da damo stanova-

njskim predmetom versko vsebino. Tako na primer vratom, ki imajo odločilen pomen ob Jezusovem prikazovanju apostolom na veliko noč: Kristus rad prihaja skozi vrata tistih stanovanj, za katerimi prebivajo dobri ljudje. Mizi, ki je družinski oltar: Jezus sedi pri njej in deli dobrote (zgodba učencev iz Emavsa!). Stanovanjskemu prostoru, ki je — če v njem vladata mir in ljubezen — predokus nebes, kamor je odšel Jezus, da nam pripravi prostor. Itd . . .

Obilo uspeha in blagoslovljene praznike!

VELIKA NOČ

*Himna vstajenja gre preko grobov —
pojoč, vriskajoč
trka na duri in drami iz sna:
Velika noč! ... Velika noč! ...*

*Njen zvonki klic
je sladko vznemiril
jate molčečih golobic
vsekrižem po rosnih dolini:
vasice tihe in bele,
zasanjane v solnčne dalje —*

*Vse svetle so misli,
ubrane v korale bogate:
kot zarje jutranje blestijo iz dna,
kot mavrice vzpenjajo se preko trate,
vijo kot bršljan se od srca do srca,
kot rože od koče do koče
cveto vonjive in božajoče ...*

*Skrivnostna moč
je v njih in opojno kipenje:
Vera v vstajenje, v Veliko noč!*

Mirko Kunčič

NAJ BI VELIKONOČNA SKRIVNOST
NAPOLNILA SRCA NAROČNIKOV,
BRALCEV, SODELAVCEV IN PRIJA-
TELJEV NAŠE REVIJE Z NOTRANJO
RADOSTJO IN JIM PRINESLA OBILO
BOŽJEGA MIRU

"Popravljeni" CANKAR

SICER na pisma brez podpisa navadno ne odgovarjam, enega pa se bom s temelj člankom le dotaknil. Oddano je bilo v Sydneu in pisec mi očita, da "napadam domovino". (Res, kdaj se bomo že rešili tako krivičnega metanja domovine in njenega vsiljenega režima v en koš?!). Pismo posebej poudarja, kaj naivno, da "šolska vzgoja v domovini otroka vernih staršev prav nič ne ogroža".

Saj ni vredno dokazovanja — kdor hoče biti slep, si bo znal zatiskati oči. O protiverski vzgoji je bilo doma v teku let s strani slovenskega Cerkvenega vodstva in zaskrbljenih vernih staršev že dovolj povedano in napisano, seveda brez vsakega uspeha. Bo pa morda bravce zanimal kaj otipljiv primer, kako ne smeti v slovenske šolske knjige naše rodne domovine prav ničesar, kar vsaj malo diši po veri. Celo v literarnih delih naših mojstrov besede s silo in brez vsake pravice spreminjajo oz. odstranljajo besedilo, ki se dotakne česa verskega. Tudi ob Cankarju so se ustrašili, da bi, takšen kot je bil v svoji mojstrski besedi, današnjo mladino "pohujšal".

Večkrat sem že bral pritožbe, kako doma cenzurirajo prevode tujih avtorjev in tudi ponatisov literarnih del naših domačih pisateljev. Izpuščajo cele odstavke z več ali manj versko vsebino, ali pa dajejo prevodu čisto drugačen smisel, kot ga ima original. Da uporabljajo isto metodo celo v šolskih čitankah, me je v resnici osupnilo.

V reviji "Jezik in slovstvo" (št. 4/5, leto 1979/80) avtor članka o tem priopoveduje, da je pregledoval Slovenske čitanke za osemletke. Iz njih je spoznal, kako je moral celo Cankar pod čudno in nečastno cenzuro. Za primer navaja črtico "Dateljni", ki je znana več ali manj tudi nam vsem in nas je najbrž še kot šolske otroke ganila. V tem manj kot dve strani šolske čitanke obsegajočem Cankarjevem tekstu je našel nič manj kot 93 popravkov, od katerih pa je po njegovem mnenju upravičenih le pet pravopisnih posodobitev. Cankarju so za šolsko čitanko popravljali slog, ločila, besedni red, izraze . . . Toda ob tem bi se prireditelji čitanke vsaj lahko izgovarjali, da marsikaj v tekstu res ni več v skladu z današnjo slovensko slovnico ali pravopisom, zato so bili gotovo popravki nujni. Kakšen izgovor pa naj bi dali, ko gre za popravljanje same vsebine Cankarjeve črtice? O tej sramotni cenzuri pravi avtor: "Opozoriti je treba še na vsebinske prilagoditve, ki jih doživljajo Cankarjeva besedila v Slovenskih berilih in

Le kaj
bi naš
Cankar
rekel
o tem?

ki jih tudi ni malo. Zlasti v berilih za nižjo stopnjo so berila vsebinsko večinoma zelo okrnjena. Izpuščeni so tudi celi stavki in odstavki . . . Skoraj dosledno so izpuščena tudi vsa tista mesta v besedilih, ki kakorkoli zadevajo cerkveno ali religiozno področje." (Podčrtalo uredništvo.)

Avtor navaja primere za to nasilno "striženje". Ivan Cankar v originalu: "Stopil sem iz zakristije na solnčno cesto . . ." V Slovenskem berilu: "Stopil sem na sončno cesto." — Cankar: "Tam, vseokrog cerkve in še globoko pod klanec so se vrstili štanti . . ." V Slovenskem berilu: "Globoko pod klanec so se vrstile stojnice . . ." — Cankar: "Nato sem legel v travo in sem molil, da bi umrl . . ." V Slovenskem berilu: "Nato sem legel v travo in želel, da bi umrl." — Cankar: "Ali nagnila se je k meni, vzdignila mi je obraz z obema rokama in videl sem jo, vso belo, kakor od milosti božje ožarjeno." Slovensko berilo: "A nagnila se je k meni, vzdignila mi je obraz z obema rokama." — Cankar: "Dá se sanjati o zlatih gradovih, dá o samih nebesih, o grošu ne." Slovensko berilo: "Dá se sanjati o zlatih gradovih, o grošu ne."

Teh nekaj zgledov je dovolj zgovornih, kako ravnajo po slovenskih šolah s samim Ivanom Cankarjem, ker jim je očitno prepobožen. S tem grdo iznakazujejo njegovo pravo podobo in ga prikazujejo v drugačni luči. Res uboga slovenska mladina, ki ji mora šola celo v literarnih delih naših pisateljev molčati o vsem, kar se le dotakne božjega in cerkvenega. Cankar se obrača v grobu . . .

Pa to je, dragi pisec pisma, ki si me pripravil do objave tega članka, komaj skromna drobtinica šolske vzgoje, ki načrtno hoče uničiti v mladih dušah vse, kar le diši po veri.

p. basil

lipka...

**Fr. Basil Valentin-O.F.M.,
Baraga House,
19 A'Beckett St., Kew Vic., 3101
Tel.: 861-8118 in 861-7787**

**Slovenske sestre — frančiškanke
Brezmadežne, Slomšek House
4 Cameron Court, Kew, Vic., 3101
Tel.: 861-9874**

1. aprila 1981 •

• S to številko bi rad pohitel, da bo pred veliko nočjo med bravci. Če mi bo seveda uspelo, saj ne zavisi samo od mene: tiskarna ima glavno besedo . . .

— No, vsaj velikonočno pismo, ki ga vsako leto pošljem na vse znane slovenske naslove Melbourna in okolice, bom dal pravočasno na pošto, če bi mi že z MISLIMI kako spodeljelo. Povejte o našem prazničnem sporedru tudi drugim, ki jih nimam na seznamu in ki ne prejemajo MISLI!

• Zopet moram prositi, naj pri obredih in maši na prostem nihče ne moti duhovnika in vernikov z glasnim govorjenjem ter smehom. Za cerkvio je včasih pravi semenj in pred avstralskimi udeleženci naših prazničnih maš prava narodna sramota. Enako je sramota, da nekateri možje, in zdaj jih žal posnema že tudi mladina, ostajajo med nedeljsko mašo pred cerkvijo, se razgovarjajo in kadijo. — Naj bi eni in drugi raje ostali doma, če jim ni prav nič za mašo.

• Krstov od zadnjih misli nismo imeli, tudi ne slovenske poroke v naši cerkvi. Pač pa je bila slovenska poroka v Geelongu. Pred oltar cerkve svetih Petra in Pavla sta 14. marca stopila **Jožef Pavel Bajc in Katarina Elizabeta Pleša** ter začela skupno življenjsko pot. Ženin je bil rojen v Latini v Italiji, kjer so starši čakali v begunskem taborišču na izselitev preko morja, nevesta pa je hrvaškega rodu iz Like (Romljani). Naše iskrene čestitke!

• Na nedeljo 15. marca smo imeli v naši cerkvi res lepo slovesnost: Sestra Monika Antolin je slavila zlati jubilej redovnih obljud, sestra Hilarija Šanc pa je prišla iz Sydneys ter z njø proslavljala 40-letnico svojih obljud. Ker smo imeli med sabo še tudi m. generalno predstojnico in m. provincialko, je imela slovesnost še večji poudarek. Skupaj smo se Bogu zahvalili za vse, kar nam naklanja s prisotnostjo in delom naših požrtvovalnih sester. Dodali smo tudi prošnjo za kandidatinjo, ki se je prav ob tem jubileju kot prva izmed naših izseljencev pridružila sestrski družini.

Bog naj vse, zlasti pa jubilantki, ohrani še dolgo vrsto let! Žal so slike jubilejne slovesnosti v barvah in za objavo v MISLIH neuporabne.

• MATERINSKO PROSLAVO bomo imeli po deseti maši na prvo majsko nedeljo. Članice Društva sv. Eme pa se že zdaj zahvaljujejo vsem gospodinjam, ki bodo

doma kaj pripravile in pomagale napolniti mize. Nobena mamica, zlasti če je ostarela, ne bi smela to nedeljo ostati doma.

• V zadnjem tednu marca in prvem tednu aprila smo v cerkvi obnavljali strop, ker je začel odpadati plaster. Delo zaradi višine ni lahko, pa ga je vseeno prevzel rojak Fred Schmerz in ga s svojim partnerjem tudi dobro izvršil. Popravilo bomo krili iz velikonočne nabirke za vzdrževanje našega verskega središča.

• V sredo 18. marca popoldne je bolnišnici v Footscrayu umrla **MARIJA ZADEL**. Malo prej, čim je bila prepeljana tja, je prejela zakrament svetega maziljenja. Pokojnica je bila rojena Česnik 2. avgusta 1893 v Zagorju na Pivki in je bila že v oseminosemdesetem letu. Kljub letom je bila do zadnjega svežega spomina in je brala brez očal. Poročila se je v Zagorju in s svojim — zdaj seveda že pokojnim — možem vzredila pet otrok, trije pa so še majhni umrli. Povojna doba je vse pogurala po svetu: Mile je v Trstu, Marija in Anton v Franciji, Ivanka in Frank pa med nami v Avstraliji. Tako se je končno tudi osamela mati odločila in pred božičem 1963 prišla semkaj. Živila je pri sinu v Avondale Heights, skrbela pa je zanjo tudi hčerka, ki ima s svojo družino (Barbiš) sosednjo hišo.

Naslednji dan po smrti smo imeli zvečer ob krsti v slovenski cerkvi rožni venec, pogrebo mašo pa v petek 20. marca. Sledil je pogreb na keilorsko pokopališče, kjer bo njeno truplo čakalo vstajenja.

Isti dan pogreba sem dobil sporočilo, da je zjutraj na svojem domu v melbournskem okraju Highett nenačoma umrla **JASNA ELETIČ**. V sredo zvečer je bila v avtomobilski nesreči, a po zdravniškem pregledu v bolnišnici so jo poslali domov, ker niso našli nobenih resnih poškodb. Kakšne neznane posledice so dva dni kasneje v trenutku končale njeno mlado življenje, nam danes še ni mogoče reči. Jasna je imela komaj osemnajst let in bi se v kratkem poročila. Rojena je bila 19. avgusta 1963 v Velenju v družini Andrija Eletič in Marije r. Goršek. V Avstralijo so se izselili leta 1971.

S pogrebom smo počakali do četrtega 26. marca, da je mogel dospeti tudi njen stric iz W.A. Ob številni udeležbi sorodnikov, prijateljev in znanecv smo imeli mašo zadušnico v slovenski cerkvi, kjer je bila na predvečer tudi molitev rožnega vanca ob krsti, nato

smo zemske ostanke vrnili zemlji na keilorskem pokopališču.

Iskreno sožalje srodnikom obeh naših pokojnic tega meseca! R.I.P.

• Večerno mašo bomo imeli na prvi petek v maju (ta dan je tudi 1.maj in praznik sv.Jožefa delavca), šmarnično pobožnost pa vsaki torek in petek zvečer ob pet osmih (z mašo ali brez maše) in združili jih bomo tudi z vsako nedeljsko mašo. Vsi ste vabljeni! Doma so prav šmarnice posebej privabile — tu pa smo kar pozabili, da smo Marijin narod . . .

LETOŠNJI VELIKONOČNI SPORED:

MELBOURNE:

Cvetna nedelja (12.aprila) — Maša ob osmih kot običajno, ob desetih pa (seveda v lepem vremenu) na prostem pri lurški votlini. Pred mašo blagoslov butaric, oljk in drugega zelenja. (Oljčne vejice boste dobili vsi in jih blagoslovljene odnesli domov.) Pripravite butarice svojim otrokom, nekaj pa jih bodo imele pred mašo naprodaj članice Društva sv. Eme.

Veliki četrtek (16.aprila) — Ta dan obhajamo spomin zadnje večerje in ustanovitve presvete Evaristije. Maša bo zvečer ob pol osmih. Pred in po maši spoved.

Veliki petek (17.aprila) — Dan spomina Jezusove smrti na križu. Ob enajstih dopoldne pobožnost križevega pota na dvorišču pred lurško votlino (v slučaju slabega vremena seveda v cerkvi). Obredi velikega petka (molitve in branje pasijona, razkrivanje in češčenje križa, obhajilo vernikov) bodo ob treh popoldne. Po obredih skupni obisk božjega groba v lurški votlini. Prilika za sveto spoved.

Velika sobota (18.aprila) — Ves dan je prilika za velikonočno sveto spoved, samo pokličite patra v Baragovem domu, pa bo na razpolago. Pomenljive obrede velikonočne vigilije bomo pričeli ob osmih zvečer, v lepem vremenu na prostem pri lurški votlini. Blagoslov ognja, velikonočne sveče, vode . . . Branje beril. Nato bomo prisostvovali obredu krsta (letos bo bomo krstili Erika Silvestra, novega člana družine Trček) in obnovili lastne krstne obljube. Sledi maša vigilije, po njej pa domači običaj VSTAJENJA s procesijo, ki jo bomo zaključili z blagoslovom z Najsvetejšim. Po končanih obredih bo blagoslov velikonočnih jedi. Kdor želi odnesti domov novoblagoslovljeno vodo, naj prinese s seboj stekleničko.

Velika nedelja (19. aprila) — Maše ob osmih, ob desetih in ob petih popoldne. Deseta bo slovenska in v lepem vremenu na prostem pri lurški votlini. Pred vsemi mašami bo tudi prilika za velikonočno spoved, po mašah pa blagoslov velikonočnih jedil.

Velikonočni ponедeljek (20. aprila) — Naša cerkev

ima ta dan običajni nedeljski spored maš: ob osmih in ob desetih. Pred vsako mašo je tudi spovedovanje.

ST. ALBANS in okolica (Sunshine, North in West Sunshine, East Keilor, Avondale Heights, Deer Park . . .) ima priliko za slovensko spoved na cvetno nedeljo od štirih do petih v cerkvi Srca Jezusovega. Ob petih je prav tam naša redna slovenska maša, ker je to ravno druga nedelja v mesecu. Pred mašo bom blagoslovil zelenje.

GEELONG in okolica: Prilika za slovensko spoved bo na veliki petek (17. aprila) od sedmih zvečer. Cerkev sv.Družine, Bell Park. Ne odlašajte do kasnega, da ne zamudite! Letos je druga nedelja v mesecu ravno cvetna nedelja in kot sem oznanil, redna slovenska maša v Geelongu odpade zaradi desete maše v Melbournu.

NORTH ALTONA in okolica (Yarraville, Altona, Footscray, Newport . . .) ima priliko za slovensko spoved na veliki četrtek (16. aprila) od pol petih do šestih popoldne. Cerkev sv. Leona Velikega.

SPRINGVALE in okolica (North Springvale, Mulgrave, Noble Park, Clayton, Bentleigh, Dandenong . . .): Slovensko velikonočno spoved lahko opravite v cerkvi sv.Jožefa, Springvale, na veliko sredo (15. aprila) zvečer od sedme do osme ure.

MORWELL in okolica: Rojaki Gippslanda imajo priliko za spoved v ponedeljek velikega tedna (13. aprila) od pol sedmih zvečer (cerkev Srca Jezusovega, Morwell) nato pa prisostvovati slovenski maši kot pripravi na praznike. Redna maša na nedeljo po veliki noči bo letos odpadla.

WODONGA-ALBURY ter rojaki iz okolice: Slovensko spoved morete opraviti v cerkvi Srca Jezusovega, Wodonga East, na torek velikega tedna (14. aprila) od šestih do sedmih zvečer.

BERRI, S.A. — Tamkajšnji in okoliški rojaki imajo slovensko mašo kot pripravo na praznike na četrtek pred cvetno nedeljo (9. aprila) zvečer. Pred mašo od pol sedmih dalje spovedovanje. Izrabite to priliko, ki se vam nudi le dvakrat v letu, in pridite v lepem številu!

TASMANIJA bo imela slovensko mašo na belo nedeljo (nedelja po veliki noči), 26. aprila, cerkev sv. Terezije, Moonah. Prilika za spoved v domačem jeziku in udeležbo pri maši bo ob šestih zvečer. Tasmanski Slovenci naj se zborejo v čim lepšem številu, saj imajo priliko za obisk slovenskega duhovnika le dvakrat na leto.

Upoštevajte, prosim, da sem letos sam. Prazničnega sporeda zato vseeno nisem okrnil, moral pa sem ga raztegniti na več dni. Vaše sodelovanje mi bo v dokaz, da znate ceniti duhovnikove obiske, ki so zvezani s tako velikimi razdaljami.

izpod

Triglav

V "DRUŽINI" (št. 11, 15. marca letos) najdemo kratko vest "Iz nadškofove pisanre", ki se glasi takole: "V četrtek, 5. marca, je ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar sprejel novoimenovanega veleposlanika Avstralije pri naši vladi Michaela Wilsona, ki je prišel ob nastopnih obiskih v Ljubljani tudi k njemu na vljudnostni obisk."

Nas avstralske Slovence je ta obisk zares razveseli.

ŠTEVILO zapovedanih praznikov so z dovoljenjem apostolskega sedeža v domovini zmanjšali na tri v celiem letu. To so prazniki, ko se je treba undeležiti svete maše in se vzdržati težkih del, kot je to dolžnost vsake nedelje. Odslej bodo doma veljali za zapovedane praznike le Božič (Gospodovo rojstvo, 25. decembra), Marijino vnebovzetje (15. avgusta) in pa praznik vseh svetnikov (1. novembra). Ostali doslej zapovedani prazniki so prišteti k nezapovedanim, ki smo jih imeli že po ureditvi sv. papeža Pija X. (npr. svečnika, Marijino rojstvo 8. septembra, Štefanovo in podobno). Še bodo imeli seveda ti dnevi praznični značaj zaradi vsebine spomina, in kdor bo želel, jih bo praznoval

brez obveznosti. Zreli kristjani prav gotovo: iz notranje pripravljenosti, ne zaradi dolžnosti.

Pri nas v Avstraliji je zapovedanih pet praznikov v letu: Božič, Novo leto, Gospodov vnebohod, Marijino vnebovzetje in pa Vsi sveti.

ZANIMIV je podatek, da si je lansko leto ogledalo naš kraški biser — Postojnsko jamo kar osem odstotkov več tujcev kot prejšnje leto. Med tujimi obiskovalci je zadnji čas veliko turistov iz daljne Rusije. Vsak drugi dan jih pripeljejo avtobusi in napovedano je, da bo Postojnsko jamo do konca junija obiskalo okrog 5000 ruskih državljanov.

ČEBELARJI se pritožujejo na svojih sestankih in zborovanjih, da je za čebele vedno slabša paša. Uničevanje medovitih dreves po slovenskih gozdovih in pa vedno večja uporaba strupenih škropil po poljih občutno ogrožata gojitev čebel.

KATEHETSKI seminar so imeli v februarju v mariborskem bogoslovju. Na njem je nadškof Šuštar razvil misli, kdo danes velja za "obrobnega kristjana". To so kristjani, ki niso ne mlačni in ne neverni, odtujili pa so se Cerkvi. Zdaj se eni čutijo nekako "osvobojene", drugi pa odtujitev čutijo kot izgubo. Stik z vsemi temi, je dejal nadškof, je življenjska nuja, da se kot ljudje ne razidemo in se med seboj popolnoma ne odtujimo. "Iz zunanje socioološke obrobnosti in oddaljenosti se navadno čedalje bolj razvija osebna, miselna, čustvena, jezikovna in splošna človeška obrobnost in oddaljenost, ki lahko prehaja v pravo odtujenost."

Temu je bilo dodano, da je doma marsikdo prodal "svojo povezanost s Cerkvio za skledo leče, zaradi očitkov in groženj". Ko jih zdaj skuša duhovnik znova osvestiti, ne gre v nobenem primeru za "versko propagando, za nobeno statistično širjenje svojega vpliva ali celo svoje moči, za noben klerikalizem ali vsiljevanje vere in Cerkve, ampak samo za izvrševanje svojega poslanstva in za pričevanje za Kristusa". Prav to so neosnovani javni očitki ob teh primerih.

Razmišljanja vredno, koliko "obrobnih kristjanov" je tudi med nami v zdruzstvu. Znak "zvodenega krščanstva" je izbiranje verskih resnic in nrvnih dolžnosti po lastnem okusu in tudi tega je med nami žal vedno več. Pa bi mi nasi "dobri" kristjani najbrž zamerili, če bi jim to poocital . . .

POROČILO POVE, da so bili zadnjo zimo zimskošportni domovi po Sloveniji nabiti do zadnje postelje. Pa še vedno je šlo preko 40,000 Slovencev na smučanje v Italijo in Avstrijo. Mnogi so odšli ne samo zaradi prezasedenosti na domačih smučiščih, ampak tudi zaradi cen. Povprečno so stroški isti v tujini kot doma (okoli 120 dolarjev na teden), le oskrba je v tujini znatno boljša in več je smučanja na lepo urejenih smučiščih, brez dolgega čakanja pred postajami žičnic.

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasí se pri nas: imamo bogato izbiro
BRUŠENIH OPALOV in DRAGIH KAMNOV,
izdelujemo pa tudi

ZLATNINO in SREBRNINO
po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino,
zaročne in poročne prstane . . .

OBIŠČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,
EAST MALVERN (Melbourne), 3146
Telefon: 509 1611

BEGUNJSKI ELAN je lansko leto izdelal 570.000 parov smuči. Z njih kvaliteto je postal znan že po celi svetu. Podjetje zaposluje nekaj čez tisoč delavcev. Cena dobrim Elanovim smučkam je okoli 4000 dinarjev (115 dolarjev).

ŠTIRIDESET LET bo minilo v tem mesecu, kar so Nemčija, Italija, Madžarska in Bolgarija 6. aprila 1941 napadle Jugoslavijo, jo hitro okupirale in porazdile, ker se ni pridružila njihovemu bloku. Taki premoči (poleg notranjih sovražnikov) se napadena država ni mogla zoperstaviti. Kapitulirala je dokončno po desetih dnevih in Nemci so zajeli 340 tisoč vojakov ter 6300 častnikov. Jugoslovanska vlada je emigrirala preko Kaira v London. Tam je s proglašom 4. maja 1941 potrdila madaljevanje borbe proti okupatorjem skupaj z zapadnimi zavezniki.

Takrat je bil še v veljavi nenapadalni pakt med Hitlerjevo Nemčijo in Sovjetsko zvezo. Šele nemški napad na Sovjetijo dne 22. junija 1941 je pripravil Stalina, da je preklical svoje priznanje Hitlerju nad okupiranimi evropskimi državami, vključno Jugoslavijo. Zato tudi Tito s svojimi komunisti ni dal nobenega odpora do tega datuma, četudi je okupator po vsej Jugoslaviji in tudi po naši domovini že na debelo klal, zapiral in množično izseljeval. Šele po nemškem napadu na Sovjetsko zvezo je dobil Tito od Stalina poziv, naj se revolucija pod krinko OF na Balkanu prične.

Jugoslovanski komunisti — takrat jih je bilo po številu komaj 9000 med 16 milijoni prebivalcev — v predvojni Jugoslaviji niso šteli kot legalna politična stranka. Bili so podružnica oddelka kominterne s sedežem v Moskvi ter politično in administrativno tja podrejeni. To je prenehalo še leta 1948 s Titovo in Kardeljevo izdajo interesov kominforma.

LIPSENJ je vasica pri Grahovem na Notranjskem, ki se ponaša z edino polharsko zbirko v Sloveniji. Poročilo ve povedati, da so člani Polharskega društva "Javornik" v 260 let stari kmečki hiši, pokriti s slamo, zbrali različne pasti, skrinje, orodje in opremo, kar

Melbournskim rojakom je na uslugo
ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT
18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159
Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

so vse v preteklih časih uporabljali polharji. Prikazani so tudi različni načini lova na polhe, kot lov "na škrli" in pa "duplanje", ki pa sta že v 18. stoletju izumrla. Posebna zanimivost zbirke so pasti z vrezanimi hišnimi znaki. Vsaka hiša je imela namreč svoj znak, ki so ga vrezali na orodja, pohištvo in tudi na pasti za polhe. Tam so bili znaki menda še najbolj potrebnii — da ne ki kdo tujo polno past zamenjal s svojo — prazno.

Kot pravi poročilo, je za zbirko kaj veliko zanimanja: v kratkem času je ta "polharski muzej" obiskalo že okrog 4000 ljudi.

RIBIČI slovenske morske obale so kaj pridni in skozi vse leto zalagajo ribarnice od Trsta do Ljubljane in Maribora. Na teden nalovijo proprečno 40 do 50 ton rib cipljev. Smolo pa so imeli v zadnjem tednu letosnjega januarja: pri zategovanju so se jim raztrgale mreže in so ujeli le 22 ton rib.

Po ribarnicah v Sloveniji so se ribe podražile za 40 odstotkov. Ena kila cipljev stane okrog sto dinarjev.

GEOLOŠKI ZAVOD je že leta 1979 začel na Bledu z iskanjem termalne tople vode. Vrtali so pri Kazini in pred hotelom Park. Ni vzel dolgo, pa so odkrili termalno vodo, ki je imela nekaj manj kot 22 stopinj Celzija. Letos januarja pa nadaljujejo z iskanjem na istem mestu in seveda globlje. Začeli so tudi z novimi raziskavami tal v smeri proti Festivalni dvorani.

Logarska dolina

JE TUDI V NAS KAJ TOMAŽA?

RAZMIŠLJANJE dogodkov po Jezusovem trpljenju in tudi vstajenju je kaj zanimivo. Spet in spet se ustavljamo ob skupini preplašenih apostolov, ki so se jim že na Olski gori še bolj pa na Kalvariji razblinile vse sanje ter so v negotovosti sprejeli vest, da je grob prazen. Šele Gospodov pozdrav "Mir vam bodi!" jih je umiril, četudi jim je bilo še vse nejasno in so se v svoji človeški stvarnosti še vedno spraševali: Je rse to resnica, ali morda samo lepe sanje?

Apostoli so bili tri leta v Jezusovi šoli. Bili so priče njegovih javnih nastopov, slišali njegove nauke in videli številne čudeže. A kljub vsemu so ostali v bistvu ljudje, močno podvrženi svojim priorjenim človeškim lastnostim in slabostim. Tako se Peter ni otrezel svoje vihravosti in Tomaž je ostal po srcu skeptik — dvomljivec.

Tomaž po svojem značaju očitno ni plaval z množico. Ni se hotel enostavno podvreči mnenju drugih: zastopal in branil je svoje lastno prepriča-

nje. Mi bi rekli danes: bil je kritičen človek, ki ni vsake senzacije enostavno slepo sprejel. O resničnosti dogodka se je hotel najprej prepričati z lastnimi čutili. Rekli bi lahko, da je bilo v njem malo posebneža, kot se vedno najdejo med ljudmi, tudi v našem času. Marsikdo od nas bi morda v apostolu Tomažu lahko videl sam sebe.

Moramo reči, da apostol Tomaž ni bil nevernik. Kot nam pokaže gornji odlomek evangelija, je vero odkrito in dosledno iskal. A bil je samostojen človek, s svojim osebnim mnenjem in življenjskim gledanjem. Očitno je iskal svojemu verovanju zdrave temelje kot neovrgljivo podlogo, na kateri bo gradil — kdo mu more to zameriti? Gledal je življenje oprezzo in ga presojal v vsej previndnosti. Še posebno ob tragediji Judeževega izdajstva, Jezusove obsodbe na smrt in žalostnega

Evangel...
čez o...
Zvečer...
klenjeni...
v sredo...
rekel, ji...
ko so vi...
Kakor j...
sedah j...
katerim...
žite, so...
se imen...
Priповед...
deli." O...
znamen...
žebljev...
veroval...
Tomaž ...
in reče...
semkaj...
mojo ...
odgovor...
si me v...
vali." S...
učencev...
da bi v...
veri im...

Božja beseda

n dni je prišel Jezus

ega dne, prvega v tednu, je prišel Jezus pri zatih, kjer so bili učenci iz strahu pred Judi, stopil dnje in jim rekel: „Mir vam bodil!“ Ko je bil to pokazal roke in stran. Razveselili so se učenci, Gospoda. Tedaj jim je spet rekel: „Mir vam bodil če mene poslal, tudi jaz vas pošljem.“ Po teh bennje dihnili in jim govoril: „Prejmite Svetega Duha; he odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadrzadružani.“ Tomaža, enega izmed dvanajstih, ki Dvojček, pa ni bilo med njimi, ko je prišel Jezus. Ali so mu torej drugi učenci: „Gospoda smo vlim je pa rekel: „Ako ne vidim na njegovih rokah žebanje in ne vtaknem svojega prsta v rane od me položim svoje roke v njegovo stran, ne bom vez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in njimi. Jezus pride pri zaprtih vratih, stopi v sredo in vam bodil!“ Potem reče Tomažu: „Deni svoj prst oglej moje roke; podaj svojo roko in jo položi v in ne bodi neveren, ampak veren!“ Tomaž mu Moj Gospod in moj Bog!“ Jezus mu reče: „Ker veruješ; blagor tistim, ki niso videli pa so verovogu drugih znamenj je storil Jezus vpričo svojih tera niso zapisana v tej knjigi. Ta pa so zapisana, rovali, da je Jezus Kristus božji Sin, in da bi po izvilenje v njegovem imenu. Jan 20, 19—31.

konca na veliki petek, ko je vse kazalo, da doživlja Učenik nepričakovani zaključek svojega "mesijanskega poslanstva". Kdo naj vse to razume in vsemu temu tebi nič meni nič doda zmagošlavje vstajenja?

Toda Tomaž ni nikomur vsiljeval svojega osebnega mnenja, ni meštaril s svojim prepričanjem, Ni iskal sebe, da bi hotel pri neverjetni novici biti med apostoli samo neka izjema: iskal je z vso iskrenostjo Kristusa in gotovo v srcu tudi želet, da bi ga resnično našel.

Tako ga najdemo — dvomljivca — med ovstajenju Gospoda že prepričanimi in veselimi apostoli. V njih srcih že poje zmagošlavna aleluja in morda so presenečeni ter razočarani, da Tomažu njih beseda ni dovolj. Z vso jasnostjo stavi apostol pogoje za svojo vero v vstalega

Gospoda: "Ako ne vidim na njegovih rokah znamenja žebanje in ne vtaknem svojega prsta v rane od žebanje in ne položim svoje roke v njegovo stran, ne bom veroval."

Osem dni je bil Tomaž razpet med dvomom in vero. Dnevi preizkušnje, ki zanj niso bili lahki. Moral je verjetno poslušati tudi očitke apostolov. A ostal je v iskrenem iskanju, dokler končno ni našel in se je njegov dvom prelil v zmagočito vero.

Jezus sam mu je prišel naproti. Očitno je upošteval Tomaževu osebnost, njegovo samostojno in iskreno iskanje. Vstali Kristus ga je prijazno povabil, naj da svoj prst v rane žebanje in otipa rano, ki jo je naredila sulica na njegovih prsih. Most vere je bil storjen in dvomljivec se ga je rade volje poslužil: stopil je preko njega k vstalemu Zveličarju ter z vso vdanostjo izpričal svojo vero: "Moj Gospod in moj Bog!" Našel, odkril je svojega Boga, temu je sledilo čudovito priznanje iskalca, ki se mu je vstali Zveličar razodel. In najbrž se je v svoji duši Tomaž tudi globoko oddahnil, da je bilo konec težkih dni dvomov in je končno prejel otipljiv dokaz, na katerem je gradil svojo vero. Z vzklikom vere je vse Tomaževu doslej pridržano prepričanje na mah planilo na dan, kot bi se hotel brez pridržka in brezpogojno vreči v božje naročje.

Kaj ob tem Tomaževem iskanju in najdenju Kristusa čutimo mi? Ali nismo tudi mi tolkokrat na njegovi poti? Posnemamo go morda v dvomih, pa manj v njegovi živi veri, ko je dvome odstranil. Vera brez iskrenega prepričanja in darovanja Bogu pa tako lahko popusti in zapade v nove krize . . .

Da, vera je iskanje, iskanje večne Resnice. Vera je pa tudi razodelje te iskane Resnice. Zadnji vatikanski cerkveni zbor nas vse vzpodbuja: "Vsakdo naj hodi v skladu s svojimi lastnostmi, s svojimi darovi in nalogami brez obotavljanja po poti žive vere, ki prebuja upanje in deluje po ljubezni."

"Moj Gospod in moj Bog!" Verovati se pravi: se vsega izročiti, se vsega predati. Sprejeti morem in moram vstalega Zveličarja samo z vsem svojim srcem. V tem je polnost velikonočne Aleluje, ki ne mine nikoli.

Po K. Srienc

izpod

sydneyskih stolpov

CVETNA NEDELJA, 12. aprila, ob osmi uri zjutraj tiba sveta maša. Ob 9.30 bo na cerkvenem dvorišču blagoslov butaric in zelenja, nato procesija v cerkev k sveti maši. Med mašo branje pasijona po svetem Matetu.

VELIKA SREDA, 15. aprila, ob sedmih zvečer sveta maša s pripravo na veliko noč.

VELIKI ČETRTEK, 16. aprila, ob sedmih zvečer sveta maša v spomin zadnje večerje in postavitev Resnjega Telesa ter mašniškega posvečenja. Sledi prenos Najsvetejšega v "ječo", nato češčenje Najsvetejšega.

VELIKI PETEK, 17. aprila, ob treh popoldan, opravilo tega dne, ki nas spominja kalvarijske žrtve: branje trpljenja Jezusovega, češčenje križa in obhajilo. Sledi prenos Najsvetejšega v božji grob. Ob sedmih zvečer imamo križev pot s petjem, nato češčenje Jezusa v božjem grobu. (Opravilo v Leichhardtu letos odpade.)

VELIKA SOBOTA, 18. aprila. Najsvetejše v božjem grobu bo izpostavljen ves dan z začetkom ob deveti uri zjutraj. Jezus nas vabi: "Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi in jaz vas bom poživil." — Blagoslov jedil bo dvakrat: ob dveh in ob petih. Obakrat bo tudi kratko češčenje Jezusa v božjem grobu. — Začetek obredov velikonočne vigilije bo ob sedmih zvečer. Najprej bo blagoslov ognja, velikonočne sveče, velikonono oznanilo, blagoslov krstne vode in obnovitev krstnih obljud. Sledi slovesna maša velikonočne vigilije. Po maši slovesno vstajenje, procesija z Najsvetejšim, zahvalna pesem in blagoslov.

Vljudno ste vabljeni
na naše tradicionalno
PIRHOVANJE

Na velikonočni ponedeljek,
20. aprila 1981, od 6 — 11 ure zvečer,
v AUBURN TOWN HALL.
Igral bo ansambel "ALPSKI ZVOKI".
Ob sklepku večera bo tudi žrebanje
lepih nagrad.
Čisti doprinos bo za gradbeni sklad
naše cerkvene dvorane.

Fr. Valerian Jenko O.F.M.,

**St. Raphael's Slovene Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands,
N.S.W. 2160 (Vhod v duhovniško
pisarno in stan za cerkvijo!)
Tel.: 637-7147**

**Slovenske sestre — frančiškanke
Brezmadežne, St. Raphael's Convent
311 Merrylands Rd., Merrylands,
N.S.W. 2160, Telefon kot zgoraj.**

VELIKONOČNA NEDELJA, 19. aprila: ob osmih zjutraj sveta maša z ljudskim petjem. Ob 9.30 glavna služba božja z zborovim petjem. Ob enajstih dopoldan je pozna sveta maša s petjem mlaadinskega zbora.

VELIKONOČNI PONEDELJEK, 20. aprila, ob 9.30 praznična sv. maša z ljudskim petjem velikonočnih pesmi.

WOLLONGONG ima slovensko službo božjo dne 10. maja, na Materinski dan, v Vila Maria kapeli ob peti uri popoldan. Ker je to med šolskimi počitnicami, to dan ne bo slovenskega pouka.

V juniju pa bo nekoliko spremembe. Ker škofija Wollongong prireja Marijanski kongres, na katerega smo povabljeni k sodelovanju tudi novonaseljenici, na drugo nedeljo tega meseca ne bo naše redne svete maše. Zato pa se bomo udeležili na tretjo nedeljo (21. junija) ob 2:30 etnične službe božje v tamkajšnji stolnici. Glavni finašnik bo škof Murray, somaševalci pa duhovniki raznih narodnosti ob prisotnosti svojih vernikov, ki bodo tudi na razne načine sodelovali. Naša skupina bo imela eno od prošenj ljudstva in zastopnika pri darovanjski procesiji. Naslednjo nedeljo (28. junija) pa se bomo kot narodna skupnost udeležili procesije, ki bo javna manifestacija tega Marijanskega kongresa. Pričela se bo ob dveh. Na čelu naše skupine bomo nosili zastavo Marije Pomagaj. Čimveč rojakov naj bi prislo tudi v narodnih nošah. Predstavimo se javnosti kot veren slovenski narod, posebej posvečen Mariji!

CANBERRA ima slovensko službo božjo na velikonočno nedeljo, 19. aprila, ob šestih zvečer. Župna cerkev sv. Beda, vogal Nuysts in Hicks Sts. — V maju bo služba božja na nedeljo 17. maja. V juniju pa bo zaradi Wollongonga malo spremembe: sveta maša bo izjemoma že na drugo nedeljo, 14. junija, ob šestih zvečer.

NEWCASTLE: slovenska maša bo na belo nedeljo, 26. aprila, ob šestih zvečer v Hamiltonu. Naslednja maša bo 31. maja. Obakrat po maši čajanka v dvorani.

BRISBANE ima velikonočno službo božjo na veliko noč ob 11:30. **SURFERS PARADISE** pa isto nedeljo

ob sedmih zvečer (cerkev sv.Vincencija). Med tamkajšnjimi rojaki bo dr.Ivan Mikuš.

MAJNIŠKO POBOŽNOST bomo imeli letos le trikrat na teden: vsako sredo in soboto skupaj z večerno mašo ob sedmih, ob nedeljah pa v sklopu s službo božjo ob 9:30. Upam in lepo prosim, naj bo zato udeležba toliko večja kot v preteklih letih, ko smo se ob majniškem oltarju zbirali sleherni dan Marijinega meseца.

PRVI PETEK (1. maja) je ob sedmih zvečer maša s pobožnostjo v čast Srcu Jezusovemu. Enako je večerna maša v četrtek 28. maja, ko je zapovedan praznik Gospodovega vnebohoda.

MATERINSKI DAN bomo praznovali pri Sv.Rafaelu v nedeljo 10. maja pri službi božji ob 9:30. Maši bo sledila na cerkvenem dvorišču namesto običajnega vsakomesečnega piknika VRTNA VESELICA. Prostora bo dovolj, saj do takrat — upam — bodo že rešene formalnosti ob nakupu zemljišča na 307 Merrylands Road. Na sporedu bo pozdrav otrok Slomškove šole

našim dobrim mamicam. Za prijetno glasbo, ples in razvedrilo bo poskrbel ansambel "KRISTAL". In ker je ta dan praznik mater, bodo za spremembo, ki se za tako priliko spodboli, stregli naši možje in fantje.

NAŠ POKOJNI. — V nedeljo 15. marca je v Canberra Community Hospitalu izdihnil rojak JOŽE MARINCELJ. Rojen je bil v Suhorju, župnija Banja Loka pri Kočevju, kjer je zagledal luč sveta 23. aprila 1923 kot sin Jožeta in Alojzije r. Verderber. Leta 1956 se je v Avstriji poročil z Anico Ropac, po rodu iz Tribalja (Crikvenica). Naslednje leto, v februarju 1957, sta na ladji "Flaminia" prišla v Avstralijo. Jože je bil vsa leta zaposlen pri državnem oddelku za javna dela kot vodni inštalater. S svojo družino je živel v okraju Lyneham, kjer zapušča poleg žene še sina Walterja (23 let) in Jožeta (21 let), v domovini ima pa še tudi več bratov in sester.

Pogreb je bil na novo pokopališče Gungahlin, Mitchell, A.C.T. Družini Marincelj naše iskreno sožalje, pokojnika pa se spominjammo v molitvah!

P. VALERIJAN

Truden seže na polico
in potegne kar na slepo
droben zvezčič, knjigo pesmi:
pogled trezen preletava
prejšnjih bujnih dni izlive,
in čim dalj strani obrača,
bolj mu klone glava.

Kakor list grizljal bi brezov,
na jeziku je gorjupo,
v grlu bridko, bridko, bridko.
O, zdaj vidi: misli, sanje
metal v brezno je brezdanje,
mlade je zatrtil dneve,
v zrak sejal je prazne pleve,
sproti jih je piš raznašal,
ni sledu za njimi.

Strast je v nič zaplapolala,
srce je zaman gorelo,
vse iztele do pepela:
kakor češ ga razpihavaj,
ne razpihaš mrtve iskre,
hlad hladno in vse hladneje
mu nasproti veje.

Obračun

Kaj lovil sem? Medle sence.
Praviš slava? Reci slama!
Pota vsa so izgrešena,
in s sramoto in s kesanjem
je prišlo spoznanje.

Pozno, pozno je spoznanje:
ves ta svet okoli tebe,
vsa nečimrna preteklost,
to življenje — samoljubja
strmi stolpi — zračni hrami
v nič narisani, v oblake
brez temeljev — razmajani
zibljejo se kot pijani
in kot misli in kot sanje
in kot sreča, strast in sila
v brezno se gube brezdanje
brez namena, brez pomena,
brez spomina, brez imena.

OTON ŽUPANČIĆ

Ni smel k obhajilu

TUDI med nami so primeri, ko verniki, zaradi enega ali drugega razloga samo civilno poročeni, kar ne morejo razumeti, da ne smejo k obhajilu. Pa za to niti ne krivijo Cerkve, ampak duhovnika, ki jim odreče odvezo ali pa jim v razgovoru pove, da ne morejo prejeti obhajila. Če ob kaki priliki slučajno nalete na avstralskega duhovnika, ki je v tem laksen, preslabo poučen o posameznem primeru (včasih se da pri iskanju odgovora namerno zamolčati kako odločilno dejstvo), ali pa se v angleškem razgovoru ne razumeta dovolj jasno, se njegove izjave lahko zelo razlikujejo od splošne prakse Cerkve.

Ti problematični primeri so žal po vsem svetu. Tudi v Sloveniji jih je včasih več. V dokaz, da vse skupaj le ni samo pikolovstvo izseljenskih duhovnikov ali urednika MISLI, objavljam pismo in odgovor, ki sem ju našel v prvih letosnjih številkih ljubljanskega verskega tednika "Družina" (XXX/6, 4. jan. 1981) pod naslovom: Kdo ne sme k obhajilu? Morda bo koga bravcev ta odgovor le bolje prepričal kot pa zgolj urednikova beseda. — P. Bazilij.

E. Z. LJUBLJANA. — Ko je bil nekdo le civilno poročen, v glavnem zaradi ženine ateizma (vendar ne prepričanega), mu je spovednik zadržal odvezo in ni smel prejeti obhajila. Oba otroka sta bila kasneje krščena in tudi obiskovala verouk ves čas osemletnega šolanja. Kasneje je prišlo zaradi ženine nezvestobe do razveze. Zdaj pa je glavno vprašanje: Ali lahko mož, ki je veren, zdaj zopet pristopi k obhajilu, še prej pa dobi odvezo pri spovedi? Mislim, da je to vprašanje v današnjem življenju močno aktualno in boste odgovorili tudi številnim drugim ljudem.

Zakaj Cerkev ne dovoli samo civilno poročenim kristjanom prejema obhajila, je razvidno iz njenega pojmovanja zakramentov. Zakramenti, zlasti evharistijski, so vidno znamenje najtesnejše povezanosti s Cerkvijo in Kristusom, ki v njej živi. Skupnost nauka in življenja pride tukaj do najvidnejšega izraza, zato vernikom, ki ne priznavajo cerkvenega nauka in cerkvenega reda, ne more dovoliti prejema obhajila. S tem bi odobrila njihovo napačno zadržanje, pri vernikih, ki se trudijo živeti kot dobri člani Cerkve, pa bi povzročila upravičeno negodovanje, če že ne pohujšanje.

Cerkev mora oznanjati evangelij v celoti. V luči božje besede pa je zakon med krščenimi zakramenti — vidno in učinkovito znamenje povezanosti zakoncev s Kristusom. O tem lepo pravi zadnji koncil: "Kakor je

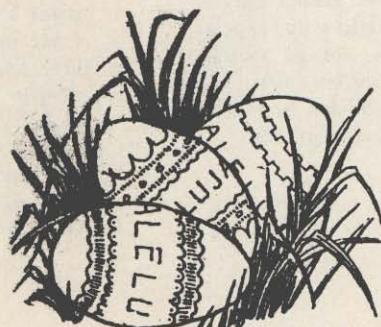
namreč nekoč Bog z zavezo ljubezni in zvestobe prišel svojemu ljudstvu naproti, tako sedaj Odrešenik ljudi in Ženin Cerkve pride krščanskim zakoncem naproti z zakramentom zakona. Ostane pa tudi še naprej z njima, da bi tako, kakor je on ljubil Cerkev in dal sam sebe zanjo, tudi zakonca v medsebojnem dajanju z nemiljivo zvestobo ljubila drug drugega. Prava zakonska ljubezen je povzeta v božjo ljubezen, usmerjata ter bogatita pa jo Kristusova odrešeniška moč in zveličavno delovanje Cerkve; to dvoje naj bi zakonca učinkovito vodilo k Bogu in jima dajalo pomoč in oporo pri vzvišeni nalogi očeta in matere" (CS t. 48).

Evharistija je najsvetejši zakrament. O tem je zapisal papež Janez Pavel II. v pismu škofom za lanski veliki četrtek: "Evharistično bogoslužje ima dolgo zgodovino, ki se začenja v dvorani zadnje večerje na veliki četrtek in sega tako daleč kakor zgodovina Cerkve same. V teku zgodovine so nekatere drugotne prvine doživele določene spremembe, nespremenjeno pa je ostalo bistvo tiste "skrivnosti", ki jo je Odrešenik postavil pri zadnji večerji. S to bistveno prвno je najtesnejše povezana svetost evharistije kot svetega in sakralnega posvečenega dejanja. Sveta in sakralna je evharistija zato, ker je v njej trajno navzoč in trajno deluje Kristus . . . On sam je tisti, ki po mašniku, svojem zastopniku, stopi v svetišče in oznanja svoj evangelij . . . To je sveto in sakralno dejanje, ki napravlja evharistične podobe za svete, za "sveto svetim", se pravi svete stvarnosti, za Kristusa, ki je svet, za svet stvarnosti, dane svetim, kakor pojejo vse vzhodne liturgije, ko duhovnik povzdigne evharistični kruh, da povabi vernike h Gospodovi gostiji" (t. 8).

Po vsem tem je lahko razumeti, zakaj ne sme iti k obhajilu samo civilno poročeni katoličan. Kdor odkloni Kristusa pri sklenitvi zakonske zvezze, kako bi ga mogel prejeti v zakramentu, kjer je trajno navzoč in trajno deluje?

V primeru, ki ga navajate, je bil civilni zakon razvezan. Dejanja, ki bi nasprotovalo cerkvenemu nauku in redu, ni več. Zato ni več ovire, da bi ta mož ne mogel prejeti obhajila. Seveda bo prej opravil spoved, kjer bo razložil tudi svoj nekdanji zakon, obveznosti, ki jih še ima iz njega, in namen za prihodnost. Lahko je prepričan, da mu bo duhovnikova beseda v pomoč.

I. M.

F. GRIVŠKI:

V O Z
N I
K I
P O V E S T
(19)

Pogled ji je obstal na Tilki. Besno je zakričala: «Jaz sem kraljica! Pokleknite pred mənoj! Na sodu kraljujem v kleti. Mladega fanta sem zadavila, okrog vrata sem ga stisnila. Moj mož je kralj, polir na rimski cesti. Sonce peljeva v avtu. As — kako peče! Gasite!» Zvijala se je v bolečinah in tulila, da jo je Berto velel takoj odpeljati na oddelek.

Nema sta stala došleca ob tem strahotnem prizoru. Tilka se je obrnila v kot in zajokala.

«To je tudi ena izmed polirjevih žrtev,» je malomarno pripomnil Berto in sedel za pisalnik. «Hvala Bogu, da sem mu pravočasno ušel!»

Zdravnik je končal pregled. Poklical je Tilko ter ji sočutno razložil očetovo stanje: «Ostal bo pri nas. Hudo ga je zadelo. Mož potrebuje popoln mir, zato za par mesecov odsvetujem obisk. Izročite denar v pisarni in pridite čez tri tedne povprašat, kako in kaj!»

Pozval je strežnika, določil oddelek in posteljo ter se poslovil od Tilke. Gregor je stal v kotu nepremično in topo gledal v stran. Tilka se mu je približala, ga objela in zajokala. «Z Bogom, očka!» Kakor ukovan je stal in niti trenil ni z očesom. Janez mu je molče stisnil roko. Strežnik ga je odpeljal po dolgem hodniku in zaprl velika železna vrata.

*

V vas se je polagoma vračalo staro življenje. Veliko fantov in deklet je odšlo v tujino za kruhom. Ostali so se prikovali k zemlji in se približali cerkvi. Znova se je oglašila na koru lepa pesem in vsako nedeljo se je napolnila cerkev. Spomlad je pobrala veliko starih ljudi, tudi župnika je vzelo. Novi župnik se je spretno vživel v razmere in s prisrčno besedo zdravil rane, ki so jih zasekala pretekla leta.

V prilikah o sejavcu in semenu je znal buditi ljubezen do zemlje, pa še o krivičnem oskrbniku jim je pridigoval, da so nekateri mislili pri tem na polirja.

V predpustu so oklicali Petrovega Janeza. Vprašal

MOHORJEVKE 1981

so na razpolago!

CELOVŠKE

KOLEDAR za leto 1981 — poleg koledarskega dela tudi kaj pestre vsebine.

PREKLETA KRI in pa JERČEVI GALJOTI sta knjigi izpod pŕresa pokojnega Karla Mauserja, izdani v okviru njegovih zbranih spisov.

MED BREGOVI je knjiga, ki jo je napisal Vlado Firm.

Celotna zbirka štirih knjig ima letos ceno \$14.— (Poština posebej!)

GORIŠKE

KOLEDAR za leto 1981 s straumi zanimive vsebine.

REDNIK (pri del) in SIN (drugi del), spisal Jan Dobraczynski, iz poljščine prevedel prof. France Vodnik.

ZEMLJAKI, spisal Stanko Janežič.

Cena letošnjih Goriških mohorjevk je \$15.— Poština ni vključena!

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU

TISKOVNEMU SKLADU:

\$40.— Hedviga Stankovič; \$30.— Marija Lajovic; \$15.— Dr. Marko Coby, Marija Paunič, Danica Perko; \$11.— Jože Kromar; \$10.— Derry Maddison; \$9.— Julka Smole; \$8.— Eligij Šerek; \$6.— Wilhelm Wetzel; \$5.— Dore Kavčič, George Marinovich, Irena Grassmayr, Ivan Denša, Jože Zupančič, Slavko Drezga, Franc Bračko, Marija Birsa, Ivanka Bajt, Francka Anžin, Marija Špilar, Marija Katič, Valentin Lenko, Slavko Jernejčič, Peter Bizjan; \$4.— Max Vuk; \$3.— Marija Copot; \$2.50 Frank Rihtar; \$2.— Dinko Zec, Stanko Gruntar; \$1.— Ana Juričevič, Anamarija Zver, Albert Logar.

NAŠIM POSINOVLJENIM

MISIJONARJEM,

TOGO, AFRIKA:

\$20.— George Marinovich; Ivanka

POMLAD

Bajt (za velikonočno darilo); \$10.—
Jože Kromar; \$5.— Mara in Ivan
Mlakar; \$2.— Frančiška Šajn.

ZA POMOČ CERKVI
V NOVI GORICI:
\$30.— N.N. Canberra.

SKLAD ZA VIETNAMSKE
BEGUNCE:
\$2.50 Frank Rihtar; \$2.— Ida
Zorich.

Dobrotnikom Bog povrni!

POLNOST VESELJA
V VSTALEM GOSPODU

je bil že za božič pri Tilki. Nerodno mu je bilo to vprašanje, ker je nosil s seboj Nikova pisma, v katerih je bila Tilka večkrat omenjena. Dekle se je trpko nasmejalo in odkrito povedalo Janezu, da se ne misli poročiti.

«Čakaš Nikota?» je ponagajal. Zardela je v obraz in poredno odvrnila: «Saj veš, da ga čakam! Krivo sem ga sodila radi Elze. Kaj ti ni v pismih nič omenil?»

Potegnil je iz žepa sveženj pisem ter jih ponudil Tilki: «Zdaj, ko si me odbila, ti bom izročil pisanje, da boš vedela, kam je treba pisati, če hočeš, da se vzameta.»

Vzela je pisma, se naglo obrnila in ljubeznivo dejala: «Pa ne boš hud, Janez! Saj veš, da te imam rada, ker si meni in materi v pomoč. — Možila se pa najbrž ne bom, ker je preveč prokletstva nad našo hišo!»

Nihče ni vedel, katero bo Janez vzel. Začuden so pogledali na prižnico, ko je župnik poleg Janezovega imena hitro prečital ime — Fortunatove Erne. «Smilila se je fantu, zato jo je vzel,» so dejali in prav so dali obema, dasi jih je jezilo, da niso že prej izvohali te skrivnosti.

V marcu so zapoli kosi in klicali na njive. Ljudje so zasadili motike in zaorali s plugi. Bila je lepa pomlad, kaščne že dolgo niso pomnili. Cvetelo in duhtelo je vse dreve. Slane ni bilo in obetala se je prav dobra letina. Lahen dež je pred veliko nočjo namočil zemljo, da so za praznike, ponekod že kosili deteljo. Po gmajni je pozvanjala živina, na njivah so pa delali ljudje in z veselim upom gledali, kako je iz dneva v dan rasel krompir, poganjala turščica in se razpletalo mladje po plantah. Obnovila so se prejšnja leta, ko še ni bila cesta zmešala ljudi.

Pri Gregorjevih sta se mučili na njivah mati in Tilka. «Da bi bil tisti fant še pri nas!» je potožila mati.

«Katerega mislite?»

«I no, tistega, kakor ti!»

Molče sta pleli in ruvali slak, ki se je vzpenjal pod planto. Kakor zasanjana je sama s seboj govorila mati: «Bog ve, kod hodi ta revež? Pripraven je bil in dober. Zакaj se je pri nas vse narobe obrnilo?» Privezala si je ruto in utrnila solzo. Tilka se je obrnila v stran. Pred obema so vstajali spomini na tiste dni, ko je po teh njivah hodil še Niko.

Zvečer je Tilka pri luči prebirala pisma, katera ji je izročil Janez. Mehko in čudovito skrivnostno je pisal. Da je našel mir, da ga oklepajo visoki zidovi, da mu pa misli uhajajo večkrat preko teh zidov v daljavo, kjer pod goro spavajo hiše in ob njih teče potok. Nikjer pa ni zapisal, kje je in kaj dela. Samo tisti pečat z dvema rokama in križem na sredi ji je dal veliko misliti. Iz predala je vzela pisma, ki jih je materi posiljal njen sin — predstojnik v kapucinskem samostanu. Primerjala je pečata in dognala, da sta enaka. Čudna misel ji je stisnila srce. Kaj pa, če se je tudi on odpovedal svetu?

Zgodaj v jutro jo je našla mati vso bledo, ko je dremala nad kupom pisem ob ugašajoči luči. Roke je imela sklenjene v molitvi. Zbudila jo je in pregovarjala, naj leže v posteljo. Tilka je pobrala pisma, jih zaklenila v predal in od-

šla v cerkev. Šmarnični oltar je žarel v svečah in duhtel v cvetju, na brajdah pa so rdele črešnje prav tako kakor takrat... Samo v duši se je podrl ta lepi maj in z njim so strohneli vsi krasni upi. Cesta je ubila vse...

Med tednom je prišlo iz mesta pismo. Pisal je zdravnik, naj pridejo po Gregorja. Sporočil je, da je bolnik ozdravel, da se je pomiril in da lahko zapusti bolnišnico. Nasvetoval je, naj ga pošljejo proč od doma, kjer bi bil v miru in bi ga ne mučili spomini.

Kam? Mati je pisala sinu p. Serafinu, gvardijanu v kapucinskem samostanu. On bo najbolje svetoval. V nedeljo pod noč se je Gregor vrnil domov. Žena in hčerka nista hoteli, da bi prišel ob dnevu in da bi se ljudje zgledovali. S postaje so prišli za hišami. Gregor je bil krotek in veder; kakor otrok je stopal ob ženi. Mehko je govoril in docela se je raznežil, ko je zagledal domačo hišo na hribčku. Bilo mu je trpko pri srcu, ko se je vzpenjal po klancu in izprševal o njivah, živini, vinogradu in domačih. Zdelo se mu je, da se je zdramil iz težkih sanj. Bolezen se mu ni pozna, le to sta opazili mati in hči, da je oče postal otročji. Svoje dni je stopal ponosno, zravnal kakor hrast. Možate so bile njegove besede in korak mu je bil trden in gotov. Sedaj pa ga je objela sanjavost. Ni se mogel načuditi potoku, ki je šumljal ob poti; ogledoval si je zvezdnato nebo, obstajal je ob ozarah, samo k peščenemu hribu, kjer so zevale globoke črne jame, si ni drznil pogledati. Ko je stopil v vežo, je sklenil roke in se zahvalil bridki martri v kotu nad mizo.

Ob skrbni postrežbi se mu je zdravje še bolj krepilo, dasi ni bil za resno delo. Na vrt je hodil in grebel med gredicami. Natrgal je rož ter jih nosil k vaški kapeli, kjer je molil počasno za vse, posebno za Fortunata. Sosedje so mu bili prijazni; med seboj so si pa mežikali in ugotavljali, da Gregor še ni pri čisti pameti.

«Le kaj sta imela s Fortunatom?» so ugibali, «da vedno o njem govori.» Nevolja nad Gregorjevo družino se je polegla, vaščani so celo pomilovali Gregorja in sočutno tolažili mater in Tilko.

Sin je takoj odpisal. V dolgem pismu je tolažil mater in nujno nasvetoval, naj bi očeta čimprej poslala k njemu v samostan. «Mir in izpremenjene okoliščine bodo ugodno vplivale na očetovo zdravje. Če bo hotel, bo pomagal vrtnarju ali pa pospravljal po kloštru. Vsi patri ga bodo z veseljem sprejeli, najbolj pa jaz. Čaka ga tudi veselo presečenje, katero za sedaj prikrijem. Naj pride čimprej, ker bi ga zelo rad videl!»

Ko so očetu prebrali pismo, je molčal. Težko se je ločil od domačije. Pred odhodom je obiskal njive in vinograd, živino in sosede; samo na peščeno gmajno ni šel. Na predvečer slovesa ga je Tilka peljala na Fortunatov grob. Zajokal je ob velikem kamnu in naročil, naj ga mrtvega pripeljejo domov in pokopljajo zraven Fortunata. Drugi dan so ga spremili na postajo. Mirno in vdano je stopil v vlak in gledal skozi okno, kako izginja vas, hribček za njo in hiša na hribčku pa velika široka cesta ob vasi... (Dalje)

BRANKO BOHINC:

M I S E L

MI HREPENIMO
PO KRIŽU —
IZ DEHTEČIH ROŽ:
SLADKEGA
BI TE RADI IMELI,
V GLORIJI TVOJ KRIŽ,
POLOŠČEN OBRAZ,
V PRIJETEN VONJ
CVETOČE RANE.

A TI SI
IZVRŽEK ČLOVEŠTVA:
GRD
NAKAŽEN
NAG
ČISTO, ČISTO SAM.
TO JE TVOJA RESNIČNOST.

KADAR SMO
V OSRČJU SVOJEGA JAZA
ZMANDRANI
IN OSRAMOČENI
OD SVOJE LASTNE PODOBE
OBRAČAMO OBRAZ,
SE DOTIKAMO
SKRIVNOSTI
TVOJE BOLEČINE.
MORDA NEKDO
CELO ZASLUTI,
DA V NAJBOLJ NOTRANJI
BRIDKOSTI
MORA BITI
ČISTO, ČISTO SAM.

adelaideiski odmevi

P. Janez Tretjak O.F.M.,
32 Holden Street,
HINDMARSH, S.A. 5007
Telefon: (08) 46 5733

VEDNO mi je težko najti uvodne besede za adelaideiske vrstice, zato sem ob tej priliki listal po starih izvodihi MISLI, da bi se mi kaj posvetilo. Nisem zastonj iskal: v eni izdaji leta 1976 sem našel uvod, kjer pravi p. Filip, da tukaj v Adelaidi "malokdaj grmi, večkrat pa se bliska". Tako se je v sredo popoldne zabilskalo in še zagrmelo zraven, ko mi je telefoniral urednik MISLI, naj pohitim z novicami iz S.A. Čas res hitro beži, da se tega niti ne zavedamo.

Da, spet je bilo nekaj lepih doživetij v naši skupnosti. Vendar bi dali na prvo mesto razna obvestila, zlasti o našem velikonočnem sporedru.

RAZPORED bogoslužja v velikem tednu:

12. aprila, na cvetno nedeljo, bo v našem verskem središču ob 9:30 pričetek bogoslužja. Pred cerkvijo bo blagoslov butaric, zelenja in cvetja, nato vhod v cerkev. Med mašo bomo imeli dramatiziran pašijon. Pri branju bo sodelovala naša mladina.

Na veliki četrtek (16. aprila) zvečer ob sedmih bo slovesna sveta maša kot spomin na ustanovitev zakramenta svete Evharistije in na zadnjo večerjo. Med mašo bo simbolično umivanje nog dvanaesterim možem. Po maši prenos Najsvetejšega v "ječo" in kratko češenje z molitvijo za duhovniške in redovniške poklice.

17. aprila, na veliki petek, bomo ob spominu na Jezusovo smrt, imeli ob šestih zvečer obrede velikega petka. Med obredi bo branje pasijona, češenje svetega križa in sveto obhajilo. Po končanih obredih bo odprt božji grob do osme ure zvečer.

18. aprila, na veliko soboto, bo ves dan — od osme ure zjutraj pa do sedme ure zvečer — prilika, da počastite Jezusa v božjem grobu. Po posebnem razporedu naj bi vsaka družina vsaj pol ure molila pred božnjim grobom.

Popoldne ob drugi in ob peti uri bo blagoslov velikonočnih jedil.

Zvečer ob sedmi uri bo blagoslov velikonočne sveče, velikonočno oznanilo, blagoslov krstne vode, obnovitev krstnih obljud, nato vstajenska sveta maša. Po maši vstajenje in procesija okoli cerkve.

19. aprila — velika noč, praznik vstajenja našega Gospoda Jezusa Krista. Ob 9:30 slovesna maša, pri kateri bosta prepevala mladinski in cerkveni mešani zbor. Popoldne ob petih bo tiha sveta maša.

20. aprila, velikonočni pondeljek: imeli bomo dve maši: ob 9:30 dopoldne in popoldne ob petih.

26. aprila je bela nedelja in maši po običajnem nedeljskem razporedu, ob 9:30 in ob petih popoldne.

Sveto spoved za veliko noč lahko opravite pred vsako sveto mašo. Petega aprila pa bomo imeli pri nedeljski maši posebno spokorno bogoslužje z namenom, da prisotne pripravi na dobro velikonočno spoved.

Na 3. maja je nedelja duhovniških in redovniških poklicev in se bomo za ta dan posebej pripravili. Dopoldansko mašo bo oblikovala mladina z molitvijo, petjem in duhovnimi mislimi. Zato posebej vabimo vse, da bi se te maše udeležili in se pridružili molitvam za poklice. Po sveti maši bo na cerkvenem dvorišču B.B.Q. Pridite!

V Marijinem mesecu maju bomo imeli vsak dan šmarnično pobožnost s sveto mašo in litanijsami Matere božje. Pobožnost bo ob sedmih zvečer.

Etnične skupine so imele 14. marca poskušnjo narodnih jedil. Tudi naše središče je sodelovalo. Letos je našo skupino vodila Helena Rant, imela pa je seveda dobre pomočnike: Kristo in Franka Mautner, Miro Gojak in svojo sestro Martino. Pridna in nasmejana ekipa je imela lep uspeh. Čestitamo in hvala za vse!

KRST — 24. januarja letos je zagledala luč sveta Alison Regina Pavič. Njeni starši so Ivanka in Stevan Pavič, Prospect. V cerkveno skupnost je bila sprejeta 15. februarja, botrovala pa je Irena Drozdek. Čestitamo!

POROKA — 22. marca sta stopila na skupno življenjsko pot Christopher James Loft, rojen na Škotskem, in pa Julia May Bric, rojena v Avstraliji v poznani družini dobrotnikov naše cerkve, Nikolaja Bric in Danice r. Maglica. Dvojezični obred je bil v naši cerkvi. Mladem paru čestitamo in jima želimo obilo božjega blagoslova, medsebojnega razumevanje in ljubezni.

SMRTI — Na dan 23. marca je v Gospodu zaspal rojak **M. Kosovinec**. Že nekaj časa je bil paraliziran in priklenjen na bolniškó posteljo. Pogreb z upeljenjem

zemskih ostankov je bil 25. marca. Podrobnejših podatkov pa o njem nimam, ražen da je bil rojen nekje blizu Ljubljane. — Izrekamo sožalje ženi, pokojnika pa priporočam v molitev.

In pravkar sem zvedel, da je umrl (sobota 28. marca) **Alexander Žakelj**, ki sem ga v zadnji številki omenjal med našimi bolniki. Pokojni je bil rojen v Žireh in član med nami znane Žakljeve družine. Pogreb bo v torek 31. marca iz cerkve sv. Mateja, Bridgewater, na tamkajšnje pokopališče. Sožalje pokojnikovi družini in vsem Žaklevim! R.I.P.

P. JANEZ

Skrivnost naše vere

Trpljenje — smrt — vstajenje.

Človek, kje je tvoja vera, ko vstajaš s slabo voljo, ko se bojiš dneva, ki je pred teboj; ko se izogibaš dela, ki ti je zoprno? Ko preklinjaš nebo in zemljo zaradi črnice na prstu, ko ne preneseš najmanjše graje? Ko greš mimo soseda, ki ga je zadela nesreča? Ko prodajaš svojo vero, svoje dostenjstvo, svojo kri, zato, da imaš mir, da ti je udobno, da si brez skrbi, da te hvalijo?

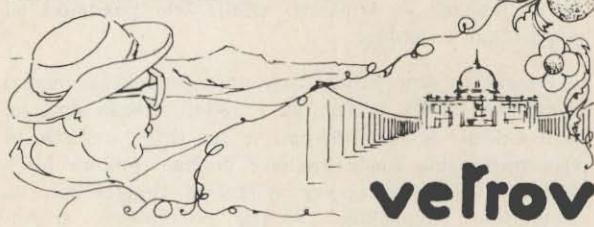
Kristus, Sin božji je sprejel revščino iz očetove roke, sprejel je poniranja, umrl kot razbojnik na križu v silnih bolečinah, od vseh zapuščen in zasmehovan. — Ni klel, ne pretil z maščevanjem, ne poskušal ubežati. — Očetova volja naj se zgodi! Svoje življenje daje za svoje ovce. Prosi odpuščanja za nje, ki ga mučijo: Saj ne vedo, kaj delajo.

Tvojo smrt oznanjamо Gospod, ko smo majhni v svojem duhu, ko iščemo svojega mesta med malimi, slabotnimi, mirnimi, potrpežljivimi, hvaležnimi. Ko storimo vse za bližnjega, da bi mu bilo dobro. Ko mu delamo veselje, ko mu posojamo, česar nam ne more povrniti.

Ko sprejemamo ponižanja in nadlogе, morda zaradi drugih, brez godrnjanja. — Tedaj oznanjamо Tvojo smrt. — Tvojo pot k večni slavi. Z vriskajočo radostjo pa slavimo vstajenje svojega Odrešenika prepevajoč alelujo. — V Njegovem vstajenju gledamo zagotovilo lastnega vstajenja, ko bo stopil pred nas v svoji slavi in božji Luči.

Branko Korotaj

z vseh

STATISTIKA o umrljivosti v Avstraliji pravi, da je večja umrljivost med v Avstraliji rojenimi kot pa med priseljenci. Za vzrok navajajo, da priseljenci v veliki večini prihajajo iz dežel, kjer je umrljivost manjša. Za drugi vzrok pa velja, da so morali vsi pred prihodom v Avstralijo skozi zdravniški pregled, ki je bolne izločil, da niso dobili dovoljenja za vselitev. Torej smo bili priseljenci le korenjaki in smo še . . .

KJER KOLI SMO, nekaj nam svet mora priznati: pojemo radi. Umetnostni kritik največjega časopisa v Buenos Airesu v Argentini "La Prensa", piše o "Bariloškem čudežu", ko govorji o božičnem koncertu "Bariloških slavčkov" v tamkajšnji katedrali. Zbor vodi Slovenka ga. Lučka Jerman-Kraljeva. Sodelujejo seveda tudi Slovenci, ki so zapeli na koncertu tudi slovensko božično pesem.

Z LANSKIM prvim decembrom so pričeli na Filipinih polurno dnevno radijsko oddajo verske vsebine — v ruščini. Namenjena je namreč kristjanom v Sibiriji. Idejo zanjo je dobil luksemburški duhovnik Bernard, ki je razmišljal o težkih razmerah kristjanov v tem kazenskem delu prostrane Rusije. Dobil je flamske dobrotnike, ki so zadevo sprejeli in financirali. in dobil je tudi duhovnika, ki je v Manili začel z oddajami. Ime sibirskih oddaj je "Luč Življenja". Prva poročila o poslušanju so posredovali sibirski baptisti in tudi povedali, da se manilske oddaje v Sibiriji zelo dobro slišijo.

POSEBNA KOMISIJA šestnajstih univerzitetnih profesorjev in padovanskim škofov Bortignonom na čelu je nedavno ob priliki 750-letnice smrti sv. Antona Padovanskega odprla svetnikov grob, da bi ugotovila,

kakšno je stanje svetnikovih posmrtnih ostankov. Kosti so po skrbnih preiskavah položili v posebno stekleno skrinjico in jo razstavili v padovanski baziliki sv. Antona. Tako so ustregli številnim častilcem tega priljubljenega svetnika, ki so prišli počastiti njegove ostanke iz raznih italijanskih krajev, iz Nemčije, Francije in še več drugih dežel. Prvotni rok ogledov je bil do 15. februarja, pa so ga morali podaljšati do konca meseca, da so ustregli vsem obiskovalcem.

Natančne preiskave strokovnjakov komisije so ugotovile, da je bil sv. Anton visok 170 cm, podolgovatega obraza in široke lobanje, kar pomeni, da je imel nadpovprečni obseg možganov. Roke je imel dolge, noge močne in z odrgnjenimi koleni. Kot vemo po življenjepisih, je dočakal starost 39 let in devet mesecev; je torej priljeno mlad zaključil svoje bogato življenje.

KAJ VSE more storiti človek, ki ga prevzame ljubezen in skrb za brate v pomanjkanju! Berlinski zdravnik dr. Erhard Lux, ki je bil do leta 1976 primarj berlinske katoliške bolnišnice "Maria Trost", je s svojo družino v dvajsetih letih odposal nič manj kot 7947 paketov z zdravili v trinajst držav tretjega sveta. To pomeni v celoti 71,412 kilogramov zdravil, katere je prejelo 34 misijonskih postaj. Čudovit zgled vsem, ki misljijo samo nase in svoje udobje, pa ne vedo, koliko notranjega zadovoljstva prinese srcu nesobična skrb za druge.

V ZDA so nedavno objavili izsledke obširne raziskave o nagibih, ki vodijo ljudi, da se odločijo za vstop v katoliško Cerkev, ali pa se odklonijo od nje. V velikih ameriških mestih je tipični sprembrjenec (konvertit) mlada žena, ki jo je za vero in Cerkev navdušil mož. Največ pa Cerkev danes zapuščajo mladostniki; glavni nagibi ga to so odklanjanje cerkvenega moralnega nauka in pokončilske prenove ter iskanje duhovnosti v drugih verah, zlasti azijskih. V Cerkev se vračajo ljudje v letih, bodisi da jih k temu sili vest, bodisi da bi dali dober zgled vnukom. Na te odločitve očitno najbolj vpliva družinsko okolje.

NA POLJSKEM je pričelo občutno primanjkovati živil, kar je vsekakor posledica nemirov zadnjega časa. Oblasti združenim delavcem obljudijo izpolniti pogoje, potem pa izpolnitve odlašajo ter netijo nove nemire. Napovedane so nove stavke, kajti delavci upravičeno

Za poslednji izkaz spoštovanja in časti

Funerals of Distinction Pty. Ltd.
A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyškim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneu, na deželi, v Canberra A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

nočejo popustiti od svojih pravic. Skoraj je prišlo tako daleč, da že govore o "ali-ali": popolna zmaga, ali popoln poraz.

Avtstrijski Karitas je začel na Poljsko pošiljati posebne dарilne pakete s hrano, s katerimi je sklenil pomagati do konca junija. Odposlali bodo okoli 1500 paketov. Ameriški katoličani pa so Poljski začeli pomagati z veliko zalogo ribnih konzerv.

DIAKONI spadajo v Cerkvi h kleru, prav kakor škofje in duhovniki. Niso le kaki "miniduhovniki" niti kaki "superlaiki". Prvotni pomen besede diakon je "služabnik". Prve krščanske občine so jih imele za karitativno službo, da so s tem razbremenile duhovnike in škofe in so se ti lahko bolj posvetili svoji duhovniški službi. Kasneje v stoletjih je bil prvotni namen nekako pozabljen in diakonat je bil le zadnja stopnica redov, ki jih je kandidat prejel na poti do duhovniškega posvečenja. Drugi vatikanski koncil je prvotne diacone zopet odkril in videl, kako potrebni bi bili tudi moderni Cerkvi.

Danes je vedno več teh "stalnih diakonov". Dunajska nadškofija je n.pr. lani praznovala desetletnico od posvečenja prvega svojega "stalnega diakona", danes pa jih ima nič manj kot 54. Tudi po ameriških škofijah diakoni sijajno delujejo.

Večina "stalnih diakonov" je poročenih. Na svetnem področju opravljajo najrazličnejše poklice: so železničarji, učitelji, trgovci, obrtniki . . . in Združene ameriške države se ponašajo med diakoni celo z upokojenim generalom. Na cerkvenem področju pa delujejo pri škofijskih organizacijah za socialno pomoč ter pomagajo pri bogoslužju.

BALKANSKI POSTOPEK bo morda tudi nas zanimal: Sekretar partijske organizacije tekstilnega kombinata Paračin v Srbiji je vprašal direktorja, zakaj gre v zadnjem času stabilizacije še vedno toliko denarja za "reprezentacijo" (draga pijače, podpore in podobno)? Direktorju so šla ta vprašanja na živce, zato ga je

zaprl v jedilnico in pretepel. Vse pritožbe generalnemu direktorju kombinata in sindikatu niso nič pomagale. Celo komunisti v podjetju so molčali, ker so se bali bojevitega direktorja. Še več: napravili so celo gonjo proti sekretarju, naj bi zapustil delo. Šele ko je ta — preko trideset let član partije — izstopil, se je centralni komite partije pozanimal za zadevo. Pretepaški direktor bo za ponovne izbruhe ostreje kaznovan. Za enkrat so ga kaznovali samo z opominom: tudi on je član partije.

OKOLI 2500 romarjev iz Jugoslavije se je 21. marca zbralo v Rimu. Med njimi je bilo nekaj nad tisoč Slovencev, med Hrvati pa so bili tudi zastopniki Rusinov, Ukrajincev, Čehov, Slovakov, Madžarov, Albancev in še drugih katoličanov, ki tvorijo pestr jugoslovanski narodni mozaik. V imenu ljudstva in škofov sta pri audienci popež spregevorila zagrebški nadškof Kuhatić in ljubljanski nadškof Šuštar. Zahvalila sta se mu, da je sveta brata Cirila in Metoda razglasil za sozavetnika Evrope, in izrazila v imenu vernikov upanje, da se bodo s papežem kmalu srečali v domovini. Janez Pavel II. je odgovoril z govoroma v hrvaškem in v slovenskem jeziku.

Papežu je ta romarska skupina poklonila skupen dar: bronast kip svetih bratov Cirila in Metoda v velikosti 25 x 25 cm, kakor ga je za bežigrajsko cerkev v Ljubljani svoj čas napravil pokojni akademski kipar Boris Kalin. Ob premestitvi cerkve pred dvajsetimi leti se je izvirni kip izgubil, ostalo pa je k sreči več mavčnih kopij in po eni od njih je bil narejen zdaj ta bronasti odlitek.

TUDI KOROŠKA je poslala avtobus romarjev, ki so se v Rimu pridružili ostali skupini. Med njimi je bil 84-letni akademski kipar prof. Franc Gorše, o katerem smo v MISLIH že večkrat pisali. S seboj je prinesel glinasta modela glav papeža Pavla VI. in prvega slovenskega metropolita Pogačnika. V Rimu jih bodo odlili v bron in postavili v SLOVENIK kot spomin na ta velika dobrotnika tega našega zavoda v večnem mestu.

Sodražica je središče ribniškega suhorobarstva.

KOTIČEK

POSTA

naših mladih

DRAGI OTROCI!

Velika noč je praznik posebnega veselja. Zakaj? Ker nam je spomin, da je Jezus po trpljenju in smrti na križu vstal od mrtvih. Prinesel nam je radost s svojim vstajenjem in z oblubo našega vstajenja v večno življenje.

Zakaj bi torej ne bili veseli tudi mi? Velika noč nam pripoveduje toliko lepega.

Cvetna nedelja

*Poskrile so v vrbinje
se mačice srebrne,
pa veter nagajivi
pred deco jih razgrne.*

*In glej, oči otroške
od sreča zažarijo,
ročice pa med veje
vse žametne hitijo.*

*O mačice srebrne!
Ves dan smo vas iskali,
da v butare bi z oljčjem
lepo vas povezali.*

*Ko cvetna bo nedelja
se v oljkah zbleščala,
na butare bo naše
nebeška rosa pala.*

*O, cvetna je nedelja
vesela in svečana . . .
Še nam bo v srcih pelo:
„Sin Davidov, hozanal!“*

Ljubka Šorli

Kajne, da velikonočnega veselja ne boste ljubosumno hranili samo zase, ampak ga boste posredovali tudi drugim. To naredimo z iskrenimi velikonočnimi voščili. Sami jih napišimo in narišimo ter delimo sorodnikom, prijateljem in znancem. Morda poznamo še koga, ki bi ga naš dar razveselil. Tudi mama in ata zaslužita, da se ju za veliko noč posebej spomnimo z darom. Najlepši dar pa bo, če boste za praznike zares pridni in boste mamici radi pomagali pri prazničnih pripravah. In če ji boste pomagali barvati pirhe ter ji boste enega posebno porisali in ji ga poklonili, bo mamica vesela.

Ta slika tukaj predstavlja, kako Janezek mami daje svoj velikonočni dar. Je pa slika še več: **NAGRADNA SLIKA** je in čaka, da vzameš barvaste svinčnike v roke ter jo lepo pobaraš. Ne pozabi napisati k sliki tudi svogega imena in starosti ter seveda naslova! Izreži jo ter jo pošlji **do 2.MAJA** na moj naslov. Izbral bom najlepšo — in če bo to tvoja, boš dobil lepo nagrado.

Boš poskusil srečo?

— Vse Kotičarje pozdravlja in vam želi zares vesele velikonočne praznike — STRIČEK.

INNISFAIL, QLD. — Pošiljam novo ime rojaka za MATICO MRTVIH, o katerem v MISLIH še nič ne poročal. Tudi jaz sem zvedel šele ob koncu februarja, da je dne 27. januarja letos v Gordonvale, N.Qld., umrl **MILAN MAKOVEC**. Tam je bil 30. januarja tudi pokopan.

Pokojni rojak je bil rojen 6. novembra 1920 v Gorjanskem pri Komnu. V Avstralijo je prišel v času 1953-54. Delal je povečini v Viktoriji in Queenslandu, zadnja leta pri Svengar Mill-u v Gordonvale, kjer je zdaj zaključil svoj tek življenja.

Svoje vaščane in prijatelje je imel v Mt. Gambieru, S.A., po Viktoriji in v Sydneju, največ pa najbrž v Brisbanu. V kolikor mi je poznano, sorodnikov v Avstraliji ni imel, doma pa zapušča brata z družino.

Vsem prijateljem pokojnega Milana moje iskreno sožalje. Enako bratu in njegovi družini v domovini. — **Mario Kranjc.**

BARRACK HEIGHTS, N.S.W. — Zopet smo prejeli naše drage MISLI, za katere se uredniku iz srca zahvalimo. Veseli me, ko povedo vse tako premišljeno. Kdor ima pri branju dobro voljo, bo sprejel vse dobromernno, kakor so očitno dobromernno napisani tudi članki. Danes to ni lahko, ko smo pa ljudje tako občutljivi in je hitro kdo ranjen . . .

Še jaz sem zadovoljna, da ste topot dobili precej darov v Tiskovni sklad MISLI. Seveda razumem, da je to v začetku leta, potem pa počasi zamre. In najbrž še ne pokrije tistih, ki se ne menijo, da bi kaj dodali narcnini, ali pa morda celo na naročnino pozabijo. No ja, nekateri dajo morda enkrat na leto in takrat malo več, drugi pa večkrat na leto, pa takrat manj. Pravijo, da male merice tudi nanesejo za eno veliko — upravnik bo o tem najbolje vedel. Na splošno vsekakor želimo, da MISLI še živijo, saj so nam v veliko pomoč pri ohranjanju vere in zavednega slovenstva.

Naj za konec omenim, da sva na Valentino soboto z možem Francijem praznovala petindvajsetletnico poroke. Imela sva nekaj najbližjih okoli sebe in smo po domače praznovali ter bili res zadovoljni. Vsi so nama žeeli, da bi dočakala tudi še zlato poročno

Priporočam se Slovencem vzhodnega dela velikega Melbourna za vsakovrstna avtokleparska dela, avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

praznovanje. Bog daj! Za cerkveno praznovanje srebrne poroke pa si p. Valerijana nisva upala nadlegovati, saj veva, da je zdaj sam in zelo zaposlen, mi pa še daleč od Sydneja.

Slovenske pozdrave vsem, Vam pa obilo uspeha v uredništvu! — **Ivana Žabkar.**

K srebnemu poročnemu jubileju tudi od uredništva MISLI iskrene čestitke z željo, da bi nam pripravila in poslala še veliko križank. Prisrčna zahvala za sodelovanje! Bog naj Vaju s Fancem in vso družino obilo blagoslov! — **Urednik.**

MELBOURNE, VIC. — Sicer vem, da bi bila moja boljša polovica huda, če bi vedela, da pišem. Začo že zdaj prosim urednika, naj me ne izda z imenom. Moram pa se oglašati zaradi tiste ponesrečene (vsaj prve tri

IMATE MORDA NAMEN kupiti zemljo z domom v mirni zeleni naravi, pa vendar bližu Melbourna? V ST. ANDREWS je na višini s krasnim razgledom po zmerni ceni na razpolago dvajset akrov zemlje z osmimi let staro zidano hišo. Hiša je prirejena za dve družini in ima dvoje stanovanj (dvosobno in enosobno). Kdor se za nakup zanima, naj se oglaši za podrobnejše informacije oz. dogovori za čas ogleda. — LEO in MARIJA OGINSKI, telefon 710 1393.

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

“FRANK’S AVTO ŠOLA”

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

■ Kaj pa NAROČNINA?

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bravce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nudimo številne slovenske pijače.

Tudi Vam bo vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolini.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

kitice) Župančičeve pesmi v zadnji številki. Najprej sem mislil, da je z mojimi očmi nekaj narobe in bo treba spet močnejša očala. Ko pa tudi žena ni mogla prebrati, ki ima dobre oči, sem videl, da nam: jo je urednik spet eno zagodel. Poskuša biti moderen, pa mu vedno ne uspe. On je kriv, če nam bralcem ob tem kdaj uide kakšna kletvica. Meni je skoraj ob tej Župančičevi pesmi, ki je doslej še nisem bral, pa bi jo le rad dobil celo.

No ja, malo za šalo malo zares. Drugače pa sem na splošno z vsebino člankov kar zadovoljen. Pestri so in zanimivi, pa tudi poučni. Pozdrav! — N.N.

Za pismo hvala, čeprav je bilo v njem za urednika tudi malo mrzle prhe. Res, urednik vedno ne uspe.

POTUJETE V RIM? — DOBRODOŠLI!

Hotel Bled

II. kat,

Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00185 ROMA (ITALY). Tel. (06) 772 102

Sobe s kopalnicami, radioaparatom, klimatsko kotovalo, Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija. Slovensko osebje.

četudi poskuša in ima dobro voljo. Zagodel vam z ono pesmijo ni on, ampak bravcem in meni je zagodel tiskarski škrat, ki bi iz izbiro boljših črk ne bil vzrok za to Vaše pismo.

Res ne bi rad, da bi bil kriv za kako kletvico ob branju. Zato pesem v tej številki še enkrat objavljam — tokrat pa jo boste zlahka prebrali. Vsaj upam. — Urednik.

*

Otroška preprostost. — "Mama, poglej, tale koza pa ima prav tak obraz kot teta Mica!" — "Milica, tako ne smeš govoriti!" — "Ah, kaj, saj me koza ne razume."

MELBOURNSKI SLOVENCI!

Kadar potrebujete

TAXI TRUCK

za selitev in podobno, se boste z MAKSOM HARTMANOM po domače pomenili za čas prevoza, delo pa bo opravljeno dobro in po konkurenčni ceni.

Kličite čez dan: 311 6366

RAPID TRANSPORT SERVICES PTY. LTD.

(vprašajte za Maksa Hartmana!)
Ob večernih urah kličite Maksovo številko doma: 850 4090

Urarsko in zlatarsko podjetje:

Alexander

WATCHMAKER AND JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.
(nasproti postaje)
Telefon 622 1408

vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur in zlatnine (šest mesecev garancije) in 5% na vse nakupe.

Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyjski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih. — Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . Nekje v Melbournu naj bi živel rojak ALBIN FAKIN, doma iz Pivke pri Postojni. Išče ga brat Franc Fakin v domovini, ker se že več kot deset let ni oglasil. Medtem so mu tudi umrli starši. Komur je poznan, naj mu sporoči, ali pa naj javi Fakinov naslov na MISLI (telefon 861 7787), oz. gospe Nevi Kastelic (467 3919), Bundoora, Vic.

. . . kje v Avstraliji živi ANTON BREZNIKAR. Po njem sprašuje mati, ki živi v Ljubljani in se ji sin že dolgo ni oglasil. Kakršno koli vest o pogrešanem sporočite prosim na uredništvo MISLI!

. . . kje je ANTON KUHAR, r. 1935, Krivčeve nad Kamnikom. Svoj čas je živel v Viktoriji in v Južni Avstraliji. Po njem sprašuje brat Stanko v Nemčiji, ker se že okrog dvajset let ni oglasil domov.

*

Potnik železničarju: "Kateri vagon pa je v največji nevarnosti, če pride do železniške nesreče?"

Železničar: "Navadno zadnji."

Potnik: "Pa je železniška uprava res čudna: zakaj ga vendar ne odklopi? . . ."

9A LOWER PLAZA,
SOUTHERN CROSS HOTEL BUILDING,
MELBOURNE

Tel. 63 1650

Za razne prilike smo Vam na uslugo
v našem studiu, v cerkvi ali doma!

ZA POROKO: 75 različnih barvnih fotografij
s poročnim albumom vred — samo \$120.—

Slike za potni list — v dvajsetih minutah!

REŠITEV marčne križanke:

Vodoravno: 1. svečka; 6. sat; 9. rokav; 10. Niko;
11. Elija; 12. luč; 13. solata; 15. Adam; 18. srna; 21.
otoček; 24. pek; 25. radič; 28. Aleš (dr. Ušeničnik);
29. pravi; 30. žal; 31. patron. — Navpično: 1. sreča;
2. vol; 3. ekipa; 4. čaj; 5. kvas; 6. sila; 7. akuten; 8.
toča; 14. las; 16. (Fran) Detela; 17. meč; 19. rudar;
20. (Dr. Ivan) Ahčin; 21. opaž; 22. okel; 23. krpa;
26. art; 27. Ivo.

Ker zaključujem to številko že pred žrebanjem, bomo imena in izžrebanca objavili prihodnjič. — Urednik.

Izobražena in prikupna vdova, stara 45 let, želi spoznati sebi primernega moža od 45 do 60 let starosti.

Inteligentni, materialno situirani, prijetne zunanjosti in narave, ki verjamete, da je življenje v dvoje lepše in popolnejše, pišite na uredništvo MISLI pod šifro "PO-CVITANJE". Ne pozabite omeniti, s katerega kraja Slovenije prihajate.

Vsa pošta bo diskretno vrnjena.

INCOME TAX RETURNS

Skozi vse leto nudimo poklicne usluge
pri Vaših raznih davčnih obveznostih in problemih.

MERCURY TAX SERVICE

518 SYDNEY ROAD, BRUNSWICK, VIC. 3056

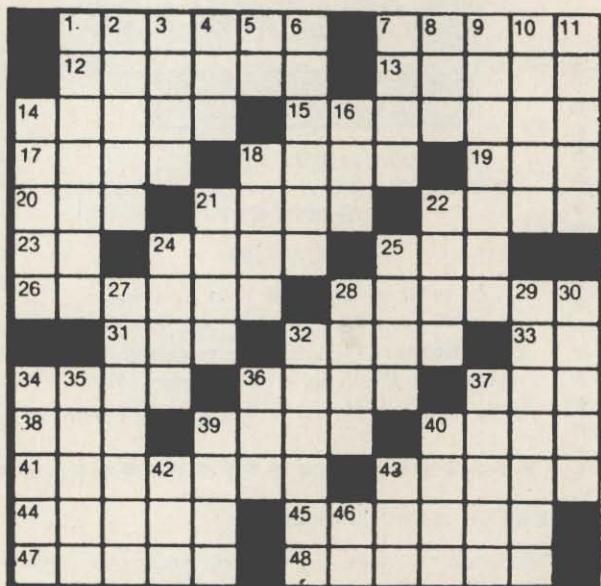
Telefon: 387 7055 (2 liniji)

Uradujemo:
čez tehen od 9 do 5.30
in sobotah od 9 do 1 ure.

Lastnik podjetja:
STANKO PENCA

NO APPOINTMENTS NECESSARY

Rešitev pošljite do 2. maja na uredništvo!

Temu se smejejo doma . . .

- "Zakaj je večina porok šele popoldne?" — "Ker je večina nevest dopoldne še v šoli."
- "Žena, olja in pralnih praškov nisem dobil, imam pa polne košare izjav, da obojega pravzaprav ne bi smelo manjkati."
- Kdor visoko leta, ne vidi nizkih osebnih dohodkov.
- Prazni ljudje so sebe polni.
- Dajte mi jahto, pa bom obračal jadra po vseh vetrovih!
- "Kako se spoprijemate s stabilizacijo?" — "Na delovnem mestu." — "Nisem vprašal kje, ampak kako." — "Načina še nismo našli, samo za kraj vemo."

Melbournski rojaki!

Želite morda kupiti po zmerni ceni
KOKOŠI, ali zares SVEŽA JAJCA?

Oboje Vam nudi kokošja farma
Bruna in Alme SDRAULIG
(komaj miljo in pol od Slovenskega grlička
v Elthamu).

Research Warrandyte Road, RESEARCH
Telefon: 437-1868

Vodoravno: 1. ovratni verški obesek; 7. ptica s hreščecim glasom; 12. trata, negovan travnik; 13. letalo; 14. radosten, vidno zadovoljen, 15. brezbožna; 17. sestrin mož; 18. odprtine v steni; 19. kratica za telefon; 20. veznik; 21. zlasti govedu nadležen mrčes; 22. domača žival (otroški izraz); 23. kratica za staro zavezko (v angleščini); 24. prebivavec Ogrske; 25. nesreča, hudo; 26. protestantskega duhovnika tako kličejo; 28. puhlo, brez vsebine; 31. prostor v cerkvi; 32. lakota; 33. igralna karta; 34. svila (v angl.) 36. pritisk; 37. števnik; 38. pri krstu smo ga dobili; 39. črna, nič kaj priljubljena ptica; 40. slovenski duhovnik — organizator delavstva (1865-1917); 41. pouk o lepi pisavi, nekdaj predmet v osnovni šoli; 43. govorni izraz, rečenica (tujka); 44. do potankosti podobni; 45. priroda; 47. gora med Postojno in Vipavo; 48. pas noseč.

Navpično: 1. obrekovanje; 2. oseba, ki zna risati; 3. moško ime (pomanjševanka); 4. Škoda! na nesrečo!; 5. v angleščini kaj pogosta okrajšava za ime Edvard; 6. eden največjih slovenskih pisateljev; 7. vsakdanja pijača; 8. rimske pozdrav;

9. izvedenec v svoji glasbeni stroki; 10. sklep, zaključek; 11. tujka za letopis, kroniko; 14. prihod v; 16. konec v angl.; 18. druga beseda za Avar; 21. druga beseda za jeguljo; 22. je v prvi dobi življenja; 24. del suhe zemlje; 25. nujen je za vsako življenje; 27. poostren (n.pr. srp); 28. načrt; 29. s trakom ali vrvjo pritrjen; 30. upad morske vode; 32. hrupno, kričeče; 34. močan; 35. več imen; 36. števnik; 37. slovenska reka; 39. včlanjenje; 40. zemljepisno ime gotovega dela Slovenije; 42. važen del obraza; 43. italijanska okrajšava za redovnega brata ("frate"); 46. kratica za avtanomno pokrajino.

• "Na kateri fakulteti si pravzaprav — na tehniški ali na ekonomski? Na obeh te vidijo." — "Na obeh, ampak na ekonomski poslušam samo predavanja o ekonomske razmerah v tujini, da bom vedel, kje se oglasiti za zaposlitev."

Melbournskim Slovencem se priporoča

KAMNOŠEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.
Telefon: 359 5509,
doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako delo!

Dr. J. KOCE, 72 Essex Rd., Surrey Hills, Vic. 3127. — Tel. 836 3862

(Najstarejši tudi po letih objavljanja oglasov v Mislih)

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. Imam v vseh večjih mestih Evrope in Amerike ne samo poslovne ampak tudi prijatejske zveze.

**TOUR WORLD INTERNATIONAL, 155 Collins Street,
Melbourne, 3000 — Tel. 654 1233, Consultant Dr. J. KOCE**

Ste poravnali naročnino za MISLI???

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom za izdelavo kuhinjskih omar in drugega pohištva po zmerni ceni.

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUŠ
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovencem priporoča za prcdajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČŠŽ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

9 Tennyson Ave., CLAYTON, Vic. 3169
Telefon: 544 8466

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

**V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG**

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezni, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 in 842 1755
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje.

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja (pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila, zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666 in 842 1755 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.

Trenutno je zelo ugodna ekonomična cena potovanja

MELBOURNE-BEOGRAD-LJUBLJANA in nazaj.

Od 1.133,— dol. in po lastni izbiri: z JAT-om ali QANTAS-om.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!